

BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXVI - N. 4 - 5 - 6

Abril - Maig - Juny 2009

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDEX

Diòcesi

Bisbe:

Ajudant a viure	
Cartes pastorals	93
Decrets	
Consell Presbiteral	110
Vicaria General	112
Moderador de Cúria	112
Nous estatuts del Consell Presbiteral	113
Confirmacions	
Primer trimestre	114
Ordenació Sagrada	
Orde del diaconat	115
Conveni de cooperació educativa	
Entre la UdL i el Bisbat	115
Nou servei d'Assessoria Jurídica	116

Vicaria General:

Estatuts del Consell Presbiteral	117
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 25 de maig	125

Secretaria General:

Nomenaments	128
--------------------------	-----

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 190	129
--	-----

Santa Seu

Sant Pare:

Missatge	
XLIII Jornada Mundial Comunicacions Socials	133

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi	
Segon Trimestre 2009	137

Ajudant a viure

Una experiència de comunitat diocesana

5 d'abril de 2009

La Pasqua de Jesús, el seu pas de Mort a Vida “Glorificada”, té una importància enorme per als cristians (i per a tota la Humanitat), obre moltes possibilitats a la nostra vida de cada dia i ens ajuda a comprendre com “*el temps i la historia són l'espai sacramental de l'esperança*” (Pere Casaldàliga).

Per això, el dia de la Resurrecció i cada vuit dies (*cada diumenge és el gran dia de la família pasqual*), quan ens reunim per celebrar la Pasqua (en la Eucaristia de la comunitat), acollim, repensem i proclamem la Paraula de Déu, homes i dones batejats que hem estat privilegiats generosament per l'Esperit amb els seus dons, els seus carismes... L'Assemblea Pasqual, la celebració de l'Eucaristia del diumenge, dia del Senyor, ha de ser per nosaltres l'ocasió d'enfonsar-nos en la plenitud dels dons del Ressuscitat, “*junt amb els altres germans i per al creixement de tots*”. Quantes persones hi ha a la comunitat cristiana d'alta qualitat pasqual que hauríem de saber respectar i agrair!

Déu faci que sapiguem viure els problemes de cada dia a la llum de la Pasqua, essent capaços d'orientar la Paraula de Déu i l'energia de la Resurrecció vers la superació de tot el que limita l'existència humana. Aquest és un servei preciós que els deixebles del Ressuscitat hem de fer en favor de la humanitat redimida!

Us animo a participar plena i conscientment en el que diem “sacratíssim tridu del crucificat, del sepultat i del ressuscitat” o Tridu Pasqual, que té com Eucaristia central la de la Vetlla entre el Dissabte i el Diumenge.

Però també **vull convidar-vos a tots a viure una experiència de comunitat diocesana** “renovada pels sagraments pasquals” el **dimarts proper dia 7, a les 7 de la tarda, a la Catedral**. Allí, els catòlics lleidatans ens reunirem en una celebració molt especial, l'anomenada **Missa Crismal**, en la qual seran beneïts els olis i consagrat el crisma amb els quals l'Esperit ungirà els qui seran batejats o confirmats durant tot l'any a les nostres comunitats, i també els nostres malalts.

En aquest context carregat del dinamisme de l'Esperit, *els mossens fem la renovació de les nostres promeses ministerials*, reconeixent alhora

el do que hem rebut mitjançant la successió episcopal que ens remet als Apòstols. Capellans i Bisbe formem, plegats, el “presbiteri”, una comunió sacramental, unitat de consagració i missió, constituïda per l’ordenació i no per cap mena de lleis, situacions o costums. Compartint aquesta comunió, solidaritat ministerial i corresponsabilitat pastoral, agraiem i ens confirmarem mútuament en la fe i en la confiança en Jesucrist que ens ha cridat al seu seguiment.

Personalment vull reconèixer i agrair la dedicació i la generositat dels meus germans capellans que gasten la seva vida, el seu temps, les seves forces, la seva salut..., confiant en Jesucrist que els ha cridat i constituït pastors del seu poble en aquest temps i en aquesta nostra concreta Església particular.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

No estem “recordant” un difunt

12 d’abril de 2009

Déu ha pres la iniciativa ressuscitant Jesús i així ens ha revelat qui és i alhora la nostra destinació. L’afirmació dels cristians durant la Pasqua és una experiència “objectiva”: *“Aquest és el dia que ha fet el Senyor”*. L’apòstol Pere ho anuncia així: *“Déu ressuscità aquell que vosaltres matareu”*.

La resurrecció no es pot separar ni entendre sense haver passat per la mort. Afirmem amb tota l’Església que aquell que es lliurà, el Pare Déu l’ha ressuscitat: *el Crucificat “és” el Ressuscitat*. Tot forma una idèntica realitat. No es pot participar en la Resurrecció si no es participa en la Crucifixió...

Per a nosaltres el gran referent és també el canvi total experimentat pels seguidors de Jesús. Mitjançant gestos ben senzills en les aparicions (menjar amb ells, etc.), els mateixos que abans fugiren..., aquelles persones trencades el divendres (“defraudades”), queden totalment “canviades” el diumenge (de colp, i no per iniciativa pròpia) i sense oblidar-se del que havia passat.

“L’alegria de la resurrecció sembla a vegades que té poca incidència en la vida diària: experimentem el sofriment moltes vegades i potser tenim menys al nostre abast l’experiència de l’alegria pasqual... Per això és molt important, comprendre què significa *“anunciar l’alegria del Ressuscitat”*,

quin impacte té aquesta veritat en el sofriment del món i en el canvi de les situacions que, com cristians, devem i volem produir". (C. Martini).

Sembla que molts tenim una assignatura pendent: l'experiència forta i la vivència joiosa del Senyor que triomfa i demana comunicar aquest triomf. Hem de predicar 'amb fets' l'alegria de la Resurrecció, que és allò que més cal: per això estem al món els seguidors de Jesús. Si hem de compartir els dolors de la gent no és només per intentar alleujar-lo sinó per aportar-li la capacitat de "transformar" el dolor oferint esperança. És la nostra participació en la seva victòria sobre la mort. El dolor és dolent però queda situat en un altre context. No prediquem l'estalvi de llàgrimes, ni de disgustos, ni de creu. Però per al cristià no són l'última paraula de la vida.

Això és el que ens permet "rebre" més i millor el dolor propi i el dels altres. Perquè l'última paraula és el Senyor Ressuscitat. No perquè el cristià sigui més fort sinó perquè té l'experiència de què la vida és un procés que no acaba en la mort. Per això el cristià no pot deixar plorar a ningú sense acompanyar-lo, i ha de "compartir"... (com ho va fer Jesús) ajudant a "transformar". Tenim *vocació de ressuscitats!* I això és l'únic que modifica de veritat les situacions. Perquè l'única força capaç de crear *una comunitat de cors és el do del Ressuscitat, aquell Esperit que produeix en nosaltres caritat, disponibilitat i promptitud per al servei.*

Intentem viure i predicar el Misteri Pasqual com experiència del Déu que salva.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

L'experiència d'Emmaús

19 d'abril de 2009

Aquells dos deixebles de Jesús (cf. Lc 24) marxaven frustrats perquè les coses no havien sortit com ells esperaven. Hi havia signes que aconsellaven revisar la seva decisió ("algunes dones havien anat al sepulcre i deien que...") però no en donaren crèdit. Havien retallat el seu nivell de pertinença afectiva al grup i fugien envers experiències que els donessin més satisfaccions. Si s'haguessin fiat d'aquelles dones, –primers testimonis del Ressuscitat– tot i que al segle 1r el seu testimoni no valia davant cap tribunal, s'haguessin estalviat el viatge.

Avui, la comunitat cristiana segueix posada a prova en molts indrets i a vegades sembla que tria "fugir" o "distanciar-se"... Així no sembla pro-

bable que puguem oferir l'esperança que ens dóna el Ressuscitat. Hauríem de recuperar l'estil del mateix Jesús, tot i que el món sembla que no vol fiar-se'n.

Per a donar esperança hem de protagonitzar testimonis i experiències salvadores, de paraula i d'obra, que progressivament portin cap al reencontre ("Jesús se'ls acostà i caminava amb ells"...). Hem d'aprendre i practicar la pedagogia de Jesús per arribar a poder compartir des de dins tantes històries de germans nostres que van conversant pel camí de la vida, buscant i fent-se preguntes. Però per a això cal caminar al seu pas, amb discreció i respecte, sense envair-los.

En el text de referència es diu que "els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo" (v.15) però seguiran parlant amb ell perquè Jesús sembla amigable i, quasi naturalment, l'introduiran en la conversa. Ell hagués pogut intervenir il·luminant-los en un instant però la seva metodologia és l'estímul progressiu, la pregunta oportuna, fent sortir la qüestió gradualment i omplint de signes la història ordinària per a què se'l reconegui. No els corregeix dient-los que estaven equivocats, sinó fent que ells mateixos posen en clar allò que tenen dintre. Fa la pregunta justa sobre l'objecte de la conversa i sobre el seu estat d'ànim (v.17).

Aquesta experiència ensenya que, encara que s'hagi bloquejat l'esperança i la confiança, quan ells tornen novament a ser capaços d'amistat, d'acollida, i fan lloc al peregrí i el conviden a casa i el fan seure a taula, és quan el "reconeixen", quan se'ls manifesta, i quan tenen experiència de salvació, de Jesús viu, en aquell gest ritual del "partir el pa" (l'àpat eucarístic).

Alimentarem l'esperança a base de relacions interpersonals plenes, com ho és l'experiència mil vegades repetida de la Fracció del Pa en la qual el Senyor apareix velat, però hi és present. Únicament el gest de partir-se, de donar-se, aclareix les coses fins al fons. L'experiència del compartir fa "abrusar el cor" (v 32).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

La nostra acció caritativa i social

26 d'abril de 2009

A l'apropar-se el Primer de Maig (festa del Treball), vull expressar la meua admiració i reconeixement per un treball especial: el de tants cristians

que, moguts per l'Esperit de la "caritat", fan present el Regne de Déu que és justícia, veritat, llibertat, pau i, en definitiva, amor. D'una o altra manera busquen fer eficaç el missatge "salvífic" de l'Evangeli al servei de la humanitat. I ho fan vivint els seus compromisos socials (familiars, professionals, socials i polítics) en coherència amb la fe que professen i com llevat d'una nova societat. Els tinc molt en compte, els felicito i els animo a seguir, alhora que vull acompanyar-los en les dificultats que troben en el nostre món "secularitzat".

Certament, l'acció evangelitzadora de l'Església és molt complexa i té i tindrà modalitats històriques diferents, però les seves arrels són l'amor i la caritat de l'Esperit que anima l'Església i que té una dimensió particular a la que no voldríem renunciar: expressar i testimoniar l'amor "gratuït" del Pare Déu que no busca més que el bé d'aquells que estima indiscriminadament.

Afortunadament, la gratuïtat i l'actuació desinteressada segueix estant molt present entre nosaltres de moltes maneres, mantenint així la identitat d'allò que anomenem "acció caritativa i social" de l'Església, i que manifesta un amor evangelitzador que no hauria de confondre's ni diluir-se i que hem de fer ben perceptible.

A més, hi ha també la dimensió "eclesial" de la caritat que ha d'animar l'actuació dels membres de les nostres comunitats. La fe i la comunió amb l'Església no s'han de donar per suposades... Cadascú ha de cuidar la seva interioritat i hem de respectar el procés de fe de cadascú, però sense renunciar a la coherència que ha d'existir entre el ser dels agents de la caritat i les obres que realitzen: la fe i la caritat que tots demanem a l'Església en general, ha d'estar també operant en la motivació personal d'aquells que la representen i actuen en el seu nom en l'àmbit de l'acció caritativa i social. Els seus programes i activitats han de ser una resposta a la crida que fan els "pobres" a l'Església de Jesús.

Si la nostra societat va generant "noves formes" de pobresa i la consciència social no acaba de despertar-se, l'Església ha de descobrir on hi ha aquells pobres i ha d'arribar-hi encara que no se'ls reconegui com a tals i ningú se n'ocupi. Però també, quan un camp està suficientment atès per altres persones o entitats, la "caritat eclesial" ha de cedir el camp i tractar d'atendre altres necessitats. Hauríem d'ajudar-nos els uns als altres a descobrir més i més allò que pot significar "*anar als més pobres*", als més allunyats, sense deixar als que estan més a prop i també són realment "pobres".

Personalment sé que, siguin les que siguin les competències pròpies o delegades de cada persona, grup o associació d'Església (de clergues, de laics o de religiosos/es), el Bisbe continua essent-ne el primer responsable,

ha d'assegurar el caràcter "eclesial" de les vostres iniciatives en aquest àmbit i voldria encertar a servir-vos com a vincle de comunió. Confio i agraïixo la vostra ajuda.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Celebrant noces

3 de maig de 2009

El proper dia 9 de maig, acompanyarem uns quants Mossens en la celebració dels seus 25, 50, 65... anys d'ordenació, reconeixent que el sacerdoti ministerial és "do i misteri" (Joan Pau II). El prevere ofereix amb generositat al món el misteri de la seva vida que és Crist mateix, font i crida a la santificació, sabent que no pot complir coherentment i amb eficàcia la seva missió si no és confiant-se totalment a l'amor de Déu en Jesucrist. Tots estem cridats a fer experiència d'aquest amor i a reforçar-la i aprofundir-la i fer-la créixer acollint-lo en llibertat, o millor, lliurant-li la nostra llibertat.

Els nostres temps no són fàcils per a ser preveres, però mai ha estat fàcil *"portar la bona nova als pobres, proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, posar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor"* (Lc 4, 18-19). Jesús no va dir mai als seus que anunciant l'Evangeli es veurien coberts de flors. Ell mateix és un signe de contradicció (Mt 2,34). Comprenent la nostra identitat com configurada a Jesús, sabem que les proves formaven part de la seva vocació.

Fer present l'Evangeli de paraula i d'obra pot complicar-nos la vida, però és així com prova la seva eficàcia: només es lliga a aquell que destorba. Un missatge que no suscités oposició es reduiria a bones paraules i témer els riscos d'anunciar l'Evangeli fóra ja renegar-ne. Això sí, hem de fer-ho descartant tota mena de violència i tota pressió moral (sense "inquisicions" ni "índex"), però protegint la fe transmesa pels apòstols i escampant-la.

Jo vull agrair a aquests germans que celebren 'noces' (i als altres) tot allò que fan i han fet sense escatimar esforços en la seva vida de pastors, de sacerdots de Jesucrist, testimonis d'Aquell la vida del qual va acabar a la mort en creu i va ressuscitar per a una vida nova. I els desitjo que el seu ministeri continuï estant ple de fervor, alegria i esperança en l'Esperit Sant, ben oberts a Déu en la pregària, en el lliurament als altres, en la cura dels malalts i d'aquells que necessiten de manera especial el nostre acompanyament.

Continueu assaborint l'encontre personal amb Crist en l'escolta de la Paraula, en la celebració "sentida" dels sagraments, en el 'ministeri de la pregària'... recordant i aprofundint els textos i gestos de la ordenació, claus espirituals de la nostra vida i ministeri en vistes a un millor servei al Poble de Déu.

Jesús, al qual estem cridats a referir la pròpia existència, és una persona viva, un esdeveniment que penetra en la trama de les nostres relacions i amb el qual se'ns demana identificar-nos cada vegada més. El prevere és ungit amb el mateix Esperit de Jesucrist per a ser enviat a la mateixa missió de Jesucrist.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Estem fets per a la festa

10 de maig de 2009

És segur que les properes festes de Sant Anastasi donaran oportunitat a tot un poble per a expressar-se amb gestos i actituds d'una alegria fàcilment contagiosa. Totes les festes tenen un component "comunitari" ben evident (i generalment social i religiós). L'ésser humà no és únicament una força de treball o un subjecte de drets o un consumidor de productes.

Els seguidors de Jesús hem d'alegrar-nos de tot allò que contribueixi a potenciar aquest dinamisme "comunitari" i hem de fer-nos *resents* (hem de ser "signe i instrument") valorant més i més els aspectes no verbals de la nostra presència a la societat en qualsevol circumstància, per tal d'ajudar a fer realitat una gran aspiració humana: la fraternitat entre tots. Els evangelistes deixen ben clar que, a més de la paraula, també els esdeveniments i les accions de la vida de Jesús revelen la presència de Déu... (Mt 11,3-5).

És segur que viure i fer viure generoses experiències de fraternitat, no sols amb paraules sinó amb la vida de cada dia, ens ajudarà sempre a obrir-nos a la transcendència i, a més, un poble que celebra la vida de manera "vibrant" és, sens dubte, un poble que gaudeix de bona salut.

La veritat és que "*estem fets per a la festa*" més que no per al dol, com confessa la humanitat creient: la nostra vida és participació del Déu de la Vida, a imatge i semblança del qual hem estat creats.

Seria absurd voler negar que hi ha massa coses que ens fan patir. Ara mateix vivim una situació de crisi que, encara que sigui conjuntural i transitoria, comporta molta problemàtica a les persones, a les famílies i a tota la societat. Desgraciadament al llarg de la nostra història no han faltat ni faltin experiències de mort. Ens acompanyen “des de l’origen”. Però seguirem enfrontant-nos amb esperança al mal (dolor, malaltia, pobresa, injustícia, discriminació, i tota classe d’actuacions personals i socials que impedeixin “viure”...) implicant-nos-hi solidària i responsablement.

Aquells que fem el possible per construir les nostres vides i les dels nostres germans sobre l’esdeveniment salvador del Crist Ressuscitat, estem convençuts que el mal no podrà ja tenir l’última paraula.

Per això, benvinguda la festa: ens agrada la festa. No pot ser d’altra manera ja que estem creats per a una festa “eterna”.

A tots els que anem a celebrar aquestes festes en aquesta terra ferma i als que vindran a acompanyar-nos en aquesta experiència de gojosa fraternitat, vull expressar-los el meus millors desigs. I a tots els que les fan possibles amb el seu esforç, també un sincer agraïment.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Testimonis de l’infinit

17 de maig de 2009

Aquesta és una expressió que li vaig llegir al nostre bon teòleg, el Dr. Rovira Belloso, i que sempre m’ha agradat per a qualificar a un cristià. Penso que, efectivament, en tota persona hi ha aquest anhel vers l’infinit i per això hi ha també tanta insatisfacció. És molt difícil quedar satisfets per qualsevol meta assolida. Però els cristians sabem que en Jesucrist hi ha la resposta perquè en ell “aquell al que els homes anomenen Déu” (sant Tomàs) ha decidit vincular la seva plenitud solidaritzant-se amb la fragilitat humana (com canta el salm 8).

Tot aquell que arriba a descobrir això intenta caminar pel món amb l’esperança posada en l’eternitat i tracta de viure amb entusiasme i tensió vigilant perquè el nostre és un temps de responsabilitats.

Rebem la vida com un do obert a totes les possibilitats i, tot i que trobem al nostre voltant poca sensibilitat per a les coses profundes, ens sabem

cridats (i capacitats) per a mostrar en l'ordinari de la nostra història aquell que considerem la nostra riquesa, com ens diu sant Joan: “Us anunciem allò que existia des del principi, allò que hem sentit, que hem vist amb els nostres ulls, que hem contemplat, que hem tocat amb les nostres mans. Us parlem del qui és la Paraula de la vida, ja que la vida s’ha manifestat: nosaltres l’hem vist i en donem testimoni, i us anunciem el qui és la vida eterna, que estava amb el Pare i se’n ha manifestat. A vosaltres, doncs, us anunciem allò que hem vist i sentit...”(1Jo 1, 1-3).

“Crist és la plenitud de l’home en la mida en que només en ell es pot apagar la set d’infinít que porta en el seu cor i trobar així una plenitud a la que tendeix constantment segons la dita de sant Agustí: *“Ens heu fet, Senyor, per a vós i el nostre cor està inquiet fins a descansar en vós”*. L’home sense Crist té el perill de no trobar la clau de la seva existència i d’anar buscant l’infinít entre realitats creades que no ho són. L’home està creat per a l’infinít i, en aquest món, l’infinít és Crist encarnat” (Sayés, J.A.).

¿Cóm podem ser testimonis de l’infinít sense aquest tipus d’“experiència”, que sempre serà gràcia, alimentada permanentment amb un veritable contacte amb la Paraula de vida? Aquest ha de ser un punt de revisió permanent per a un batejat: ¿com i en quina mida visc “centrat” en Jesucrist, pendent de tota paraula que surt de la seva boca i confrontant sistemàticament els meus criteris amb els seus, sense excloure res?

No és aquesta una tasca que s’hagi de posposar per al temps de vacances. Fer-ho periòdicament i de manera sistemàtica és un deure ineludible. I fer-ho omplint de contingut temps lliures, vacances incloses, pot ser una bona manera d’assegurar una resposta coherent.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Informació i responsabilitat

24 de maig de 2009

Recordo que, en passades Diades de Mitjans de Comunicació, Joan Pau II deia que “han arribat a ser per a molts l’instrument principal d’informació i formació, guia i inspiració per al comportament individual, familiar i social”.

La veritat és que la responsabilitat és gran tant per als agents com per als usuaris. Tots volem viure promovent un món millor i això demana

una informació veraç que ens ajudi a reflexionar sobre els esdeveniments, de manera que puguem educar i educar-nos en valors tan necessaris com la justícia i la solidaritat, el respecte pel valor i dignitat de cada persona i el seu dret a no ser ferida en aspectes de la seva vida privada o pública, etc.

Potser la nostra experiència de cada dia als mitjans no coincideix sempre amb aquest plantejament, però fóra important mantenir certes conviccions en aquest camp, sobretot per part dels qui tenim alguna responsabilitat educativa.

Ser educador (i pare o mare) ens col·loca en una situació de privilegi en la vida d'altres. Ho sabem i no ho vivim lleugerament sinó amb preocupació. Ajudem-nos doncs els uns als altres a encertar. I procurem contribuir tots a generar missatges que afavoreixin l'obertura i l'acceptació mútua, rebutjant aquells altres que promouen la intolerància i ens tanquen a un futur de convivència.

No hi ha massa persones que es deixen guiar només o preferentment pels "titulars"? Tanmateix, cal aprofundir en la reflexió sobre els mitjans de comunicació i sobre la seva influència. Vulguem o no, els mitjans ens obren moltes finestres per les quals contemplem la realitat i, tot i que tenim molt on triar, poden condicionar-nos per a bé o per a mal. Fa pocs mesos el Papa Benet ha emfatitzat la necessitat urgent de la "infoètica" en aquest àmbit.

Vull agrair particularment la feina ben feta de tants periodistes que s'esforcen per mantenir un bon nivell d'informació en els temes que fan relació a l'Església, verificant i contrastant les notícies i superant la temptació fàcil de l'anecdòtic o de la primícia informativa. És així com es pot mantenir el prestigi d'aquells professionals valerosos i testimonis autèntics de la veritat, que mai han faltat ni faltaran en aquesta difícil tasca de la comunicació pública i publicada. Els animo a continuar servint amb responsabilitat el bé comú i col·laborant amb la seva aportació diària a la construcció d'una societat més humana i fraterna.

Com escrivia Manuel Lozano Garrido, el Lolo, al seu "Decàleg del Periodista": "Treballa el pa de la neta informació amb la sal de l'estil i el llevat d'allò etern i serveix-la trossejada per l'interès, però no li usurpis a l'home el goig d'assaborir, jutjar i assimilar".

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

De professió, Servents

31 de maig de 2009

Aquest diumenge, l'Església de Lleida viurà un esdeveniment gojós: dos dels seus membres rebran el sagrament de l'Orde en el grau de Diaques. Serà una ocasió immillorable per a reviuire (ells i nosaltres) l'experiència de Pentecostès que donà principi a l'acció missionera de l'Església sota la força de l'Esperit que va ressuscitar Jesús d'entre els morts. Us convido a participar-hi vivint aquesta ordenació de diaques com una crida a un millor seguiment de Jesús, el Servent de Jahvè. En virtut del Baptisme i de la Confirmació, cada cristià és cridat a ser testimoni de l'Evangeli. Però Déu ha convidat sempre qualcú, amb vocació especial, a una entrega total de si mateix a la causa del Regne.

Una cosa haurem de tenir ben aclarida: el sentit del sagrament del diaconat no s'ha de reduir a una qüestió d'allò que pot o no pot fer aquell que el rep. El diaca és un "*signe-persona*", a través del qual el Fill de Déu encarnat, que va passar fent el bé, que va venir per servir i per lliurar la seva vida per la redempció de la humanitat, es manifesta de manera particular i ens convida a fer present de manera significativa aquesta seva mateixa vocació de servei a Déu i als homes.

Els diaques són ordenats "no per al sacerdoci", és a dir per a oferir en nom de Crist el sacrifici eucarístic, "sinó per a servir" (LG 29), tant en la litúrgia com en la predicació i en la pastoral de la caritat. Són els "en-carregats de la diaconia de Jesucrist" (St. Ignasi d'Antioquia). Poden assolir diferents funcions: proclamar la SS EE, instruir el poble, batejar, distribuir l'Eucaristia, beneir el matrimoni, celebrar exèquies, guiar assemblees de pregària, promoure iniciatives de caritat, animar sectors de pastoral o petites comunitats eclesials, gestionar l'administració...

Però més enllà de les activitats concretes, la mateixa presència del diaca és un do, en tant que constitueix un signe sacramental de Crist servent i promou la vocació a servir comú a tot el poble de Déu. En nom de Crist i amb la gràcia del seu Esperit, els diaques serveixen i inciten a servir. Recorden també als altres dos graus de l'orde sagrat (preveres i bisbe) que la seva missió és un servei (Cfr. Catecisme de l'Església Catòlica, 880-887).

En l'homília que ofereix al bisbe el Ritual de l'ordenació de diaques hi ha aquestes paraules: "*No us deixeu arrancar l'esperança de l'Evangeli, al que heu no solament d'escoltar, sinó a més servir*". I a l'entregar el bisbe el llibre dels Evangelis al diaca ja ordenat l'hi diu: "*Rep l'Evangeli de Crist, del qual has estat fet missatger; i creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyis*". Llegir, creure, ensenyar i practicar descriuen l'itinerari de l'Evangeli en la vida i el ministeri dels diaques.

Demanam per a ells i per a tots els cristians la gràcia de ser i viure amb aquest esperit com Maria de Natzaret, la serventa del Senyor (Lc 1,38).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Sobrietat i solidaritat

7 de juny de 2009

La situació que estem vivint està reclamant de tots sobrietat i solidaritat per tal d'ajudar tantes persones i famílies en dificultat. Curiosament, en cap època s'ha parlat tant de la dignitat i els drets de les persones, que tots reivindiquem com un principi inalienable. La teoria ens la sabem i la recordem a tot arreu. Però els interrogants comencen quan hem de conjugar el que diem amb la solidaritat necessària, que és el que demostrarà que estem parlant de la dignitat i drets de cadascú i de 'tots'.

I és aquí on cal fer entrar també un assumpte que els cristians (i tota persona de bona voluntat) no podem oblidar mai: es tracta del "bé comú", que al Concili Vaticà II s'explicitava com aquell "conjunt de condicions de la vida social que fa possible a les associacions i a cada un dels seus membres la consecució més plena i més fàcil de la pròpia perfecció" (GS 26).

El mateix Benet XVI demanava en el missatge de la Jornada Mundial de la Pau d'aquest any "una revisió profunda del model de desenvolupament dominant". Deia que aquesta crisi l'hem de llegir en profunditat, com un símptoma greu que demana intervenir sobre les causes. Jesús diria que no basta cosir una peça de tela nova en un vestit vell (Mc 2.21).

Vull agrair a tots, i en particular als serveis d'acció caritativa i social diocesans, parroquials i d'altres institucions d'Església, els esforços que hi estan fent. Però cal insistir, perquè necessitem la col·laboració de tots, en què ningú pensi només en assegurar la seva pròpia felicitat. Les situacions de necessitat van augmentant i cal combatre-les en nom de la fraternitat per ajudar a construir una societat més justa i solidària.

Hi ha massa experiències de necessitat que Déu no vol i hem de lluitar contra elles perquè impedeixen a les persones i a les famílies viure segons la seva dignitat. Són situacions que ofenen la justícia i la igualtat... Hem de pensar i viure més en clau de bé comú i passar decididament a viure solidàriament.

Això demana anar superant totes les formes d'individualisme... (també en la pastoral), i intentar aconseguir una participació justa, proporcionada i responsable de tots per tal d'afavorir iniciatives d'ajuda, fomentant al nostre voltant actituds de superació, laboriositat i generositat amb els més afectats per la crisi, i denunciant possibles corrupcions o frauds, si cal.

Igualment, hem de desitjar i demanar que s'incrementin les partides pressupostàries per tal d'atendre les necessitats socials a nivell de ciutat, de Generalitat i de l'Estat. És una bona manera de redistribuir la riquesa i, en aquests moments, també sembla imprescindible buscar el millor aprofitament dels recursos, la bona gestió, la generació de treball digne, i mantenir i augmentar les cobertures socials pròpies d'una democràcia consolidada.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

El “Corpus”: diada de la Caritat

14 de juny de 2009

Celebrant avui la Solemnitat del “Corpus Christi”, vull fer una crida a **revifar la Fe en la presència salvadora del Ressuscitat en el Sacrament de l'Eucaristia**. Va ser l'experiència de Jesús viu allò que canvià radicalment els primers deixebles: de covards plens de por, preocupats més pels primers llocs que pel servei, passen a jugar-se la vida en la tasca de restaurar la humanitat segons el projecte i el manament del Senyor. Des d'aleshores, i fa més de dos mil anys, saber que Ell és viu és el que ens segueix reunint els cristians cada diumenge, “el dia del Senyor”, per a celebrar l'Eucaristia, l'àpat festiu “memorial” de la Pasqua (“pas”) del Senyor i “font i cimal de tota la vida cristiana” (LG 11). Aquesta nova manera de presència és eix, font i exigència de l'amor que ens mou i que, el dia de CORPUS, venerem d'una manera peculiar també amb la processó pública.

Jesucrist ha vingut al món i, per amor, ha assumit la nostra humanitat desposseint-se de la seva glòria. I a la Santa Cena, també per amor, ha volgut fer ‘estable’ la seva presència baix les aparences del Pa i del Vi, elements que desapareixen per donar vida a qui els pren. “Seure a la seva Taula” significa que volem fer present i eficaç aquest mateix amor. I a més, com nosaltres creiem que en l'Eucaristia el Ressuscitat “viu i actua”, també li donem importància a estar amb Ell amb temps i paciència deixant-se “emmotllar” (en la contemplació davant el Sagrari o davant el Senyor “exposat”).

Jesús, la nit de la Cena, ens ha demanat romandre en Ell, i també viure units entre nosaltres. Una unitat i ‘comunió’ que és exigent: perquè vol dir concòrdia (comunió de sentiments en Jesucrist); vol dir un interès sèriament solidari (participar en les alegries i sofriments dels altres); vol dir fraternitat i per tant igualtat en la caritat.

Per tant, com a conseqüència de la Comunió eucarística, el nostre afany ha de ser generar “comunió” en la vida de cada dia amb comportaments evangèlics: creixent en comprensió, en capacitat de perdó, en amor efectiu, en comunió solidària, superant tot allò que separa i apropant-nos més els uns als altres. Combregar és sempre professar públicament la concòrdia, la solidaritat i la igualtat: una fraternitat real i visible.

L'Eucaristia és així una presència que ens força a sortir de la nostra tranquil·litat, i la nostra participació en ella ha de ser ocasió de replantejaments vitals (Fets 2,42; 4,32). Implica voler sentir-se units a Jesucrist i, per tant, als germans en l'ajuda mútua fins a arribar a la comunió de béns (el vertader Amor mou a compartir i a repartir). Així va començar l'àpat de caritat o ‘àgape’ (“l'Eucaristia” dels Apòstols).

De fet, quan aquests “àgapes” degeneren per les divisions a Corint, sant Pau avisa sèriament: “qui menja el pa o beu el calze del Senyor indignament, serà culpable de profanar el cos i la sang del Senyor”. Perquè l'Eucaristia i la comunió fraterna han d'anar sempre juntes, i hem de reconèixer Jesús present en el Santíssim Sagrament i present també en els germans.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

De quina solidaritat parlem?

21 de juny de 2009

Hem celebrat el Corpus, “diada de la caritat”, contemplant Jesús exemple suprem de solidaritat amb els homes. Segons sant Pau la llei de Jesús és la solidaritat (Gal. 6,2).

¿En què consisteix la solidaritat? A l'encíclica “Solicitudo Rei Socialis” de Joan Pau II es defineix així: “no és un sentiment de vaga compassió o tendresa superficial pels mals de tantes persones, properes o llunyanes. És, al contrari, la determinació ferma i perseverant de comprometre's pel bé comú; és a dir, pel bé de tots i cadascú, perquè tots siguem veritablement responsables de tots” (SRS 380). I no és solament una actitud moral i so-

cial (ètica), és també una virtut cristiana. Per al cristià, la solidaritat és una tasca que es posa en connexió fins i tot amb la missió de l'Església, signe i sagrament enmig del món, tal com havia estat formulada pel Concili Vaticà II (LG I).

La solidaritat ens ajuda a mirar l'altre, no com un instrument a explotar a poc preu i abandonant-lo quan ja no serveix, sinó com qualcú "semblant" a nosaltres. A la llum de la fe, la solidaritat es revesteix de les dimensions específicament cristianes de gratuïtat total, perdó i reconciliació. Mira el proïsme no tan sols com un ésser humà amb els seus drets i la seva igualtat fonamental amb tots, sinó com imatge viva de Déu (SRS 40). Si veritablement partim de la contemplació del Crist, hem de saber-lo descobrir sobre tot en aquells amb els qui ell mateix ha volgut identificar-se: "anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm" (Mat. 25, 36-36). I Joan Pau II comentava: "Aquesta pàgina no és una simple invitació a la caritat. És una pàgina de cristologia, que il·lumina el misteri de Crist. Sobre aquesta pàgina l'Església comprova la seva fidelitat com esposa de Crist no menys que sobre l'àmbit de l'ortodòxia" (NMI 49).

En el pensament eclesial, la solidaritat és una concreció de la caritat, una exigència directa de fraternitat humana i sobrenatural que es projecta vers la pràctica d'un amor actiu i concret amb cadascú.

Els greus problemes socio-econòmics que vivim demanen crear noves fonts de solidaritat: la dels rics amb els necessitats, però també la dels pobres entre ells mateixos, la dels mateixos treballadors entre ells. No és amb una utopia com vencerem els odis, els ressentiments i les misèries que anem acumulant, sinó amb el compliment eficaç dels nostres deures socials. Això és solidaritat: El deure de tots per tots, la responsabilitat moral. Tots, persones particulars, grups, comunitats, associacions i organitzacions, participem en la vida econòmica, política i cultural, i hem de superar l'individualisme i afavorir que cadascú contribueixi al bé comú de la societat, a tots els nivells.

El bé comú ha d'estar sempre per damunt de l'interès privat i és inseparable del bé de la persona humana, del bé integral que implica tot l'home, és a dir, tant les exigències del cos com les de l'esperit. I si volem desenvolupar els drets humans, personals i socials, econòmics i polítics, hem de saber també respectar el seu component moral, en el marc de la solidaritat i de la llibertat, sense sacrificar mai l'una a l'altra.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Acompanyant els malalts

28 de juny de 2009

En plena experiència de peregrinació a Lourdes amb l'Hospitalitat Lleidatana torno a pensar que, diàriament, experimentem massa tipus de sofriment i dolor que acompanyen la vida de tantes persones, tot i que estem cridats a la felicitat. Tots compartim el desig i la necessitat d'obtenir l'alliberament d'aquest pes i, si més no, poder entendre el seu sentit quan no ens en podem sortir.

També és cert que, quan ens apropem a la malaltia i al dolor, rebem moltes lliçons de vida que hauríem de saber aprendre i guardar al cor. Ens adonem que la vida humana, la nostra i la dels altres, no és un bé del que podem disposar sinó un tresor a custodiar amb molta cura. I ens cal molta atenció i respecte perquè, habitualment, davant el patiment dels malalts o dels qui sofreixen per qualsevol circumstància no resulta fàcil trobar el valor suficient o la paciència necessària per a afrontar la fragilitat. En l'àmbit purament humà no és senzill trobar respostes adequades, perquè el sentit del dolor, de la malaltia i de la mort, se'ns escapa, més enllà de la llum que ens pot donar la fe. Hi ha molts que pregunten, fins i tot, com percebre en aquestes situacions tan difícils l'amor misericordiós de Déu, que mai no abandona els seus fills.

És al Nou Testament on trobem una resposta plena a la pregunta de perquè la malaltia fereix també l'home just. Jesús, en la seva vida pública, manté una relació constant amb els malalts (Mt 9, 35; cf. 4, 23) i les seves curacions són 'signe' de la seva missió messiànica (Lc 7, 20-23) manifestant la victòria del Regne de Déu sobre tot tipus de mal i convertint-se així en símbol de la curació integral de l'home, cos i ànima. En llenguatge bíblic diríem que són signe dels béns salvífics, com ho ha estat la curació del paralític de Betzatà (Jn 5) i de l'home que havia nascut cec (Jn 9).

És habitual a les narracions evangèliques veure que molts malalts es dirigeixen a Jesús implorant la restitució de la salut, directament o mitjançant amics o parents. Ell acull aquestes súpliques, i els Evangelis no fan la mínima crítica davant aquestes peticions.

Constatant de quina manera tan edificant molts malalts accepten la seva situació, oferint-la al Senyor per mediació de Maria, també és lícit el seu desig d'obtenir la curació. Això és bo i profundament humà, especialment quan es tradueix en la pregària confiada a la qual ens anima el mateix text sagrat: "Fill meu, si estàs malalt no et desanimis; prega al Senyor i ell et curarà" (Si 38, 9). Hi ha també bastants salms que són oracions de súplica per la curació.

Òbviament, el recurs a l'oració no exclou, sinó al contrari anima a usar els mitjans naturals per conservar i recuperar la salut, i també a cuidar els malalts i alleujar-los en el cos i l'esperit tractant de vèncer les malalties.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Consell Presbiteral

Decret

Havent estat convocada la renovació reglamentària d'acord amb l'article 18 dels Estatuts del Consell Presbiteral, mitjançant elecció, dels preveres representants dels sectors territorial, ministerial i dels religiosos;

Vistes les actes de les eleccions celebrades, i assabentat de l'acceptació per part de tots els elegits;

Pel present Decret, en virtut del cànon 179, número 2 del Codi de Dret Canònic, confirmo l'elecció dels preveres que tot seguit s'indiquen, com a membres elegits del Consell Presbiteral, per un període de cinc anys, en representació del sector corresponent:

Membres elegits pel Sector territorial (art. 7.1.1.)

Mn. Joan Jové Camí, per l'Arxiprestat "Perifèria"

Mn. Antoni Porta Pedrós, per l'Arxiprestat "Seu Vella"

P. Jesús Sans Compte, ocd, per l'Arxiprestat "Gardeny"

Mn. Víctor Martínez Mateu, per l'Arxiprestat "Baix Segre"

Mn. Josep Antoni Lapena Gambau, per l'Arxiprestat "Baix Urgell-les Garrigues"

Mn. Amadeu Carrera Loan, per l'Arxiprestat "Segrià-la Noguera"

Mn. Daniel Gómez Fernández, per l'Arxiprestat "la Ribagorça"

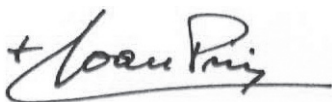
Membres elegits pel Sector ministerial (art. 7.1.2.)

Mn. Vicenç Ros Guillén, pels sacerdots de la Catedral

Mn. Àngel Escales Perucho, pels centres d'assistència sanitària

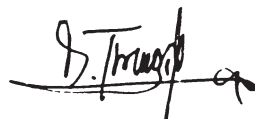
Membre elegit pel Sector dels religiosos (art. 7.1.3.)

Lleida, cinc de maig de 2009

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Consell Presbiteral

Decret

Havent cessat el Consell Presbiteral el dia setze de juliol de dos mil vuit en nomenar-me el Sant Pare Benet XVI Bisbe de Lleida,

Havent estat realitzades les votacions per l'elecció dels membres del nou Consell Presbiteral;

Pel present Decret, i d'acord amb el que disposen els canons 495 a 501 del Codi de Dret Canònic, nomeno membres del Consell Presbiteral de la Diòcesi als següents sacerdots, per a un període de cinc anys:

Membres nats:

Vicari General: Mn. Joan Ramon Ezquerra Pociello

Vicari episcopal de Pastoral: Mn. Josep Antoni Jové Camí

Vicari episcopal d'Economia i President del Capítol Catedral: Mn. Josep Antoni Ginestà Creus

Rector del Seminari Diocesà: Mn. Jaume Pedrós Solé

Membres elegits per raó del territori en què resideixen

Per l'Arxiprestat "Perifèria": Mn. Joan Jové Camí

Per l'Arxiprestat "Seu Vella": Mn. Antoni Porta Pedrós

Per l'Arxiprestat "Gardeny": P. Jesús Sans Compte, ocd

Per l'Arxiprestat "Baix Segre": Mn. Víctor Martínez Mateu

Per l'Arxiprestat "Baix Urgell-les Garrigues": Mn. Josep Antoni Lapena Gambau

Per l'Arxiprestat "Segrià-la Noguera": Mn. Amadeu Carrera Loan

Per l'Arxiprestat "la Ribagorça": Mn. Daniel Gómez Fernández

Membres elegits per raó del ministeri pastoral que exerceixen:

Pels sacerdots de la Catedral: Mn. Vicenç Ros Guillén

Pel Sector de centres d'assistència sanitària: Mn. Àngel Escales Peruchó

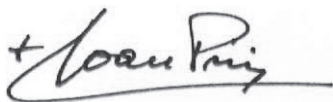
Membre elegit pels Religiosos:

Secretari del Consell Presbiteral

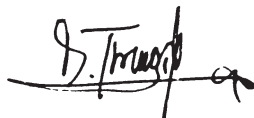
En conformitat amb l'article 16.1 dels Estatuts nomeno a Mn. Daniel Turmo Gargallo, Secretari General del Bisbat.

Lleida, sis de maig de 2009

Per manament del Sr. Bisbe

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Vicari General

Decret

A tenor del que estableixen els canons 149, que regula els requisits perquè algú sigui promogut a un ofici eclesiàstic, i 469-481, que concreten les circumstàncies d'aquest ofici:

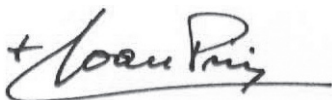
1. Nomeno **Vicari a Mn. Ramon Prat i Pons** amb els drets i deures contemplats per la legislació universal (cc. 475-481) i per les meves disposicions, amb la confiança que posarà tot el seu interès i prudència en aquest servei a l'Església Diocesana.

Amb aquest nomenament, l'esmentat Vicari General rep el mandat especial que es requereix per dret per a l'exercici de la seva potestat executiva, segons el c. 479.

2. Que aquest nomenament sigui publicat al Butlletí Oficial del Bisbat de Lleida.

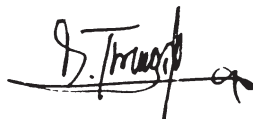
3. La presa de possessió es farà davant meu amb el lliurament de les promeses prescrites al c. 471 i la professió de fe contemplada al c. 833, amb l'assistència del Vicari Judicial i els altres membres de la Cúria Diocesana.

Lleida, a 22 de juny de 2009

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Moderador de Cúria

Decret

A tenor del que estableixen els canons 149, que regula els requisits perquè algú sigui promogut a un ofici eclesiàstic, i 469 - 481, que concreten les circumstàncies d'aquest ofici:

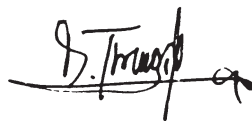
1. Nomeno **Moderador de Cúria** al **Vicari de pastoral Mn. Josep Anton Jové Camí**, confirmat en aquest càrrec pel Decret de 25 de setembre de 2008, amb els drets i deures contemplats per la legislació universal (cc. 475-481) i per les meves disposicions, amb la confiança que posarà tot el seu interès i prudència en aquest servei a l'Església Diocesana.

Lleida, a 22 de juny de 2009

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Nous estatuts del consell presbiteral

Decret

Vist el nou text dels Estatuts del Consell Presbiteral d'aquesta Diòcesi, elaborat seguint les esmenes i modificacions aprovades pel Consell Presbiteral en la seva sessió de vint-i-cinc de maig de dos mil nou, i que consta de vint-i-nou articles;

Atès que els Estatuts modificats compleixen tots els requisits establerts per la legislació canònica;

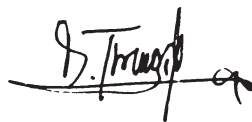
Per aquest Decret, i a tenor del cànon 496 del Codi de Dret canònic, aprovo la nova redacció dels Estatuts del Consell Presbiteral de la Diòcesi de Lleida, i els declaro vigents a partir del dia d'avui, en substitució dels anteriors.

Lleida, 23 de juny de 2009

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Confirmacions

Durant aquest trimestre, el Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris, i en ocasions el Vicari General, amb la deguda autorització, han conferit el sagrament de la Confirmació als joves que s'esmenten a continuació:

			nois	noies
Abril	11	P. del Carme	2	–
Abril	24	Col·legi Maristes (a la Catedral).....	22	49
Abril	26	Col·legi Arabell (a Sant Llorenç)	–	23
Maig	2	Borges Blanques	7	5
Maig	3	P. del Carme	6	9
Maig	9	P. Santa Maria Magdalena	2	6
Maig	10	Aitona.....	4	6
Maig	16	Almenar.....	7	1
Maig	29	Col·legi Sta. Anna (a Sant Llorenç)	10	17
Juny	6	Col·legi Terraferma (a Sant Llorenç).....	23	–
Juny	6	Vilanova Segrià.....	6	5
Juny	7	P. St. Pau (Iniciació cristiana adults africans) ...	5	–
Juny	13	Puigverd de Lleida.....	8	9
Juny	14	Soses	6	5
Juny	14	P. Mare de Déu de la Mercè	6	1
Juny	19	Col·legi Lestonnac (a Sant Martí)	8	4
Juny	20	Juneda	8	7

Ordenació Sagrada

Orde del Diaconat

A la Santa Església Catedral de Lleida, el dia trenta-u de maig de dos mil nou, solemnitat de la Pentecosta, l'Il·lm. i Rvdm. Mons. Joan Piris Frígola, per la misericòrdia de Déu Bisbe de Lleida, conferí el sagrat orde del diaconat al Sr. **Lucas Francisco Evung Edjang**, seminarista diocesà, natural d'Ayene-Mabau (Guinea Equatorial), i veí de Lleida i al Sr. **Santiago Mataix Gabaldón**, seminarista diocesà, natural de Manises (València), i veí de Lleida.

Conveni de cooperació educativa entre la Universitat de Lleida i el Bisbat

Permet que els estudiants d'Història de l'Art de la Universitat de Lleida puguin fer pràctiques formatives i de capacitació professional amb el Departament de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida:

- Coneixement en directe i in situ de l'arquitectura, escultura, pintura, orfebreria, etc. del Bisbat de Lleida.
- Un bon coneixement del corpus d'iconografia i cultura artística cristiana, que durant segles ha fornit les categories de pensament de la cultura europea (estudi i digitalització d'obres d'art amb iconografia cristiana).
- Coneixement dels processos de gestió i catalogació dels fons artístics del Bisbat de Lleida, preparació d'informes per intervencions, etc.
- Coneixement de les fonts literàries i arxivístiques del patrimoni artístic del Bisbat de Lleida (col·laboració amb l'Arxiu Diocesà), etc.

Les línies d'actuació i seguiment d'aquestes pràctiques professionals es fan d'acord amb el model operatiu i metodològic del Centre d'Art d'Època Moderna (CAEM) de la Universitat de Lleida, on es marquen les directrius tècniques i professionals que els estudiants han de conèixer i practicar per tal d'assolir el grau de capacitació professional que el Departament de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida considera adient en la idònia formació dels estudiants d'Art de la UdL.

- 6 crèdits = 120 hores de pràctiques
- 9 crèdits = 180 hores de pràctiques
- 12 crèdits = 240 hores de pràctiques

Director-tutor del Bisbat de Lleida: Dr. Ximo Company

Secretari de gestió: Sr. Lluís Casaña, adjunt d'aquest Departament

Director-tutor de la Universitat de Lleida: Qualsevol professor/a del Departament d'Història de l'Art i Història Social de la UdL.

Màxim de places possibles en un curs: 5. Lloc de realització de les pràctiques: Bisbat de Lleida (carrer del Bisbe, 1, Lleida)

Nou Servei Assessoria Jurídica

Lleida, 2 de maig de 2009

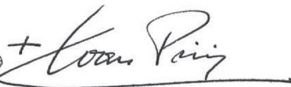
Estimats germans preveres:

Aquesta és una notificació interna per informar-vos d'una novetat a la Cúria que, de moment, no comporta cap nomenament nou però sí una certa reforma de serveis, després de rebre per escrit la comunicació de Mn. Francisco Mata Rivas posant a la meua disposició els seus càrrecs per motius personals.

Agraint molt a Mn. Francisco Mata Rivas tota la feina feta durant aquests anys servint l'Església de Lleida en la parcel·la específica de la seva especialitat, us comunico que el **SERVEI D'ASSESSORIA JURIDICA DEL BISBAT** ha quedat encomanat, a partir d'aquest més de Maig, al Bufet **GONZALO ADVOCATS**, del carrer Blondel nº11 de Lleida.

Per a **Informacions i Contactes** amb el Bufet d'Advocats podeu acudir a la **Sra. Asunción Besa Esteve**, que s'encarregarà del **Servei Intern a la CÚRIA**, i a la qual vull agrair la seva generosa disponibilitat de la que tantes proves ha donat i seguirà donant com a voluntària en favor de la nostra Església.

Us saluda el vostre germà bisbe,

Sign.: + Joan Piris

Vicaria General

Estatuts del Consell Presbiteral

1. Naturalesa, finalitat i competència

Art. 1 El Consell Presbiteral de la Diòcesi de Lleida és l'òrgan de representació del seu presbiteri que, constituït com a Senat del Bisbe, l'ajuda en el govern de la Diòcesi, per tal de proveir al màxim bé pastoral de la porció del Poble de Deu que li ha estat encomanada.

Art. 2 El Consell es regirà pel Dret Canònic vigent i per aquests Estatuts aprovats pel Bisbe diocesà, tenint en compte les normes de la Conferència Episcopal.

Art. 3

3.1. El Consell té només vot consultiu. El seu parer, no obstant, per la representativitat que ostenta, és sempre molt qualificat i mereix especial atenció per part del Bisbe.

3.2. Es requerirà el consentiment del Consell només en els casos expressament definits pel Dret.

Art. 4 La finalitat del Consell és:

4.1. Ajudar el Bisbe en el govern de la Diòcesi.

4.2. Fomentar l'estreta unió i la col·laboració entre els preveres, i entre aquests i el Bisbe.

4.3. Exercir la corresponsabilitat ministerial dels preveres amb el Bisbe al servei de la Diòcesi.

Art. 5 És competència del Consell l'estudi dels assumptes de major importància que el Bisbe, per pròpia iniciativa li encarregui, o que els membres del Consell li proposin.

Les propostes de temes hauran de ser enviades directament al Bisbe, o bé per mitjà del Secretari del Consell.

5.1. El Consell ha de ser invitat al Concili provincial representat per dos membres designats col·legialment, els qual tenen només vot consultiu (càn. 443.5)

5.2. Els membres del Consell han de ser convocats com a membres del Sínode diocesà, i tenen obligació de prendre-hi part (càn. 463.1.4).

5.3. Són competències del Consell:

5.3.1. Designar el grup estable de rectors consultors del cànon 1742.1

- 5.3.2.** Deliberar sobre les mesures adequades de govern que es dedueixin de l'estudi, valoració i suggeriments fets pel Consell Pastoral Diocesà, en conformitat amb el cànon 511.
- 5.4.** D'entre els membres del Consell, el Bisbe ha de nomenar el Col·legi de Consultors (càn. 502. 1).
- 5.5.** El Consell ha de ser escoltat pel Bisbe, en els següents casos:
 - 5.5.1.** Per convocar el Sínode Diocesà (càn, 461.1)
 - 5.5.2.** Per erigir, suprimir o canviar notablement les parròquies (càn. 515.2)
 - 5.5.3.** Per establir normes que regulin el destí de les ofrenes ingressades al fons comú parroquial i també normes per a la remuneració dels clergues (càn. 531).
 - 5.5.4.** Per constituir els Consells pastorals parroquials (càn, 536.1)
 - 5.5.5.** Per autoritzar l'edificació d'una nova església (càn. 215.2).
 - 5.5.6.** Per reduir una església a un ús profà que no sigui reprobable (càn. 1222.1).
 - 5.5.7.** Per imposar el tribut a que fa referència el cànon 1.263.
- 5.6.** El Consell també haurà de ser escoltat en les següents qüestions:
 - 5.6.1.** La convocatòria d'una Assemblea General Diocesana.
 - 5.6.2.** L'estructuració de la Diòcesi en arxiprestats o altres demarcacions territorials.
 - 5.6.3.** La Cura parroquial encomanada als membres dels Instituts de Vida Consagrada i a les Societats de Vida Apostòlica.

II. Constitució del Consell Presbiteral

Art. 6 El Consell presidit pel Bisbe, estarà constituït per tres grups de membres:

- a) elegits lliurement pels mateixos preveres.
- b) nats, per raó del seu ofici.
- c) nomenats pel Bisbe.

Art. 7

7.1. El grup de membres elegits estarà constituït pels preveres que siguin designats mitjançant lliure elecció dels propis preveres, agrupats en els tres sectors següents:

7.1.1. Sector ministerial, integrat per tots els preveres amb encàrrec pastoral en la Diòcesi, és a dir, amb nomenament episcopal; en cas de diversos ministeris, es considerarà de manera preferent el ministeri parroquial.

7.1.2. Sector de preveres emèrits, integrat per tots els preveres seculars incardinats en la Diòcesi, sense encàrrec pastoral.

7.1.3. Sector especial, integrat pels preveres no inclosos en els anteriors sectors.

Art. 8 Seran membres nats els preveres que exerceixin algun d'aquests oficis:

- 1) El o els Vicaris Generals
- 2) El o els Vicaris Episcopals
- 3) El Rector del Seminari Major
- 4) El President del Capítol Catedral.

Art. 9 El nombre de membres nomenats pel Bisbe, sumats el dels membres nats, no podrà excedir mai la meitat del total dels membres del Consell.

Art. 10

10.1. Abans de procedir a l'elecció es publicarà una relació completa dels preveres amb dret a vot, tot indicant el sector o grup al qual pertanyen.

10.2. Cap prevere podrà emetre el seu vot en més d'un sector; aquest serà el corresponent al sector ministerial al qual es dedica primordialment.

10.3. Pertoca al Bisbe, un cop oïts els interessats, resoldre els dubtes que es puguin presentar pel que fa a l'adscripció a un grup o sector.

Art. 11

11.1. Tots el preveres integrats en un sector, hi tenen veu activa i passiva.

11.2. Amb tot, els membres nats tenen veu activa, però no podran ser elegits en representació del sector.

Art. 12 L'elecció dels Consellers es farà de conformitat amb les normes del Dret Canònic, assenyaladament amb el que disposen els cànons 119, 197, 198, 172 y 176, a excepció del que es disposa a continuació.

- 1.** Convocarà i presidirà l'elecció el prevere que acaba la representació del sector.
- 2.** En absència de l'anterior, presidirà l'elecció el prevere de més antiguitat en el grup o sector, i en cas d'igualtat, el més gran, per raó de l'ordenació presbiteral.
- 3.** L'elecció serà vàlida per la presència de la majoria absoluta dels preveres en actiu que han de ser convocats.
- 4.** Efectuada la votació s'aixecarà acta i serà enviada com més aviat millor al Bisbe

Art. 13

13.1. El Secretari del Consell serà el Secretari General del Bisbat.

13.2. El Bisbe, consultat el Ple, podrà nomenar un Secretari adjunt, si així ho considerés oportú.

13.3. El Secretari ho serà també de la Comissió Permanent

13.4. Tots dos tindran veu, però no vot, en les deliberacions del Consell i de la Comissió Permanent.

13.5. A més d'altres funcions que li pugui confiar el Bisbe, correspon al Secretari del Consell:

13.5.1. Convocar, en nom del Bisbe, les sessions adjuntant l'ordre del dia.

13.5.2. Enviar amb antelació la documentació corresponent a cada tema.

13.5.3. Redactar l'acta de cada reunió, on consignarà:

- a) Les principals idees aportades en les diverses deliberacions
- b) La formulació literal dels acords sotmesos a aprovació.
- c) Totes les altres dades que es demanin que constin en acta, o que s'estimi convenient o necessari que hi figurin.

13.5.4. Vetllar perquè les actes i la resta de la documentació siguin degudament arxivades i conservades, cas que no fossin dipositades a l'Arxiu de la Cúria.

13.5.5. Vetllar perquè siguin facilitades als preveres les comunicacions de les activitats del Consell, prèvia aprovació del Bisbe.

Art. 14. El Secretari adjunt supleix el Secretari en la seva absència, amb les mateixes facultats, drets i obligacions. També l'ajuda en les seves funcions o bé actua en el seu nom, sempre que s'estimi convenient.

III. Duració del càrrec de Conseller i la seva substitució

Art. 15

15.1. Els membres elegits ho seran per un període de cinc anys, podent ser-ne elegits per nous períodes de cinc anys.

15.2. Si en acabar el quinquenni no s'ha realitzat la renovació, continuaran com a Consellers fins que aquesta s'efectuï.

15.3. En el cas de cessament del representant d'algun sector o grup, aquests elegiran al qui l'ha de substituir, el qual serà membre del Consell per la resta del quinquenni.

Art. 16 Els membres nats del Consell hi formen part des del moment en què prenen possessió del seu ofici fins al moment en què cessen. Els membres nomenats ho seran per un període de cinc anys, després del qual podran tornar-ho a ser.

Art. 17

17.1. Si un membre del Consell deixa d'assistir a tres reunions consecutives sense una causa justificada, el Bisbe, consultat el Consell, podrà decidir el seu cessament.

17.2. Quan un Conseller no pugui assistir a una reunió per causa justificada, i havent-ho comunicat amb antelació al Secretari, podrà enviar un suplent.

Art. 18 Abans de cada renovació dels membres del Consell, els Consellers estudiaran la forma de millorar la representativitat del sector i la proposaran a l'aprovació del Bisbe.

IV. Funcionament del Consell

Art. 19

- 19.1.** El Consell complirà les seves funcions mitjançant les reunions Plenàries o mitjançant la Comissió Permanent.
- 19.2.** El Ple estarà integrat per tots els membres que constitueixen el Consell: elegits, nats i nomenats pel Bisbe.
- 19.3.** La Comissió Permanent estarà integrada per:
 - a) El o els Vicaris Generals
 - b) El o els Vicaris Episcopals
 - c) Dos Consellers elegits per votació del Ple
 - d) El Secretari del Consell
- 19.4.** Tant el Ple com la Comissió Permanent estaran presidits pel Bisbe o, en la seva absència, per un dels Vicaris delegat pel Bisbe.
- 19.5.** A les reunions del Ple, així com a les de la Comissió Permanent, podran ser-hi convocats aquells preveres, religiosos o seglars la informació dels quals o el seu assessorament es cregui convenient en algun dels temes de l'ordre del dia.

Art. 20

- 20.1.** Les votacions en el Consell es faran de conformitat amb les normes del Dret Canònic, llevat del que disposin els presents Estatuts.
- 20.2.** Les votacions per a l'elecció de persones seran sempre secretes, i per la presa d'acords també, llevat del cas que es disposi el contrari.
- 20.3.** Cada un dels membres emetrà només un sol vot, malgrat pertànyer al Consell per diversos títols.
- 20.4.** Queda exclosa la facultat de votar per carta, i també delegar en un altre membre el dret a votar, llevat del cas en què, present en les deliberacions del Consell, hagi d'absentar-se poc abans d'efectuar la votació.
- 20.5.** Els Consellers elegits per emetre el seu vot han de tenir present que:
 - a) normalment han d'haver consultat als seus representats les qüestions que figuren en l'ordre del dia.

- b) han de transmetre fidelment l'opinió del seu sector.
- c) amb tot, han d'emetre el seu vot des de la pròpia responsabilitat i no solament com a simples portaveus dels seus electors.

Art. 21

21.1. La Comissió Permanent té com a objectius facilitar i fer efectiva l'acció del Consell. Per tant, s'encarregarà de:

- a) preparar les reunions del Consell
- b) resoldre les qüestions de procediment
- c) vetllar per l'execució dels acords del Ple i el seu seguiment.

21.2. És també la seva missió substituir el Ple del Consell en aquells assumptes que, per la seva urgència o caràcter, el Bisbe estimi millor resoldre sense convocar el Ple.

Dels temes tractats s'informarà al Ple en la propera reunió.

Art. 22. Correspon a la Comissió Permanent:

1. Confeccionar l'ordre del dia de les reunions del Ple
2. Elegir el Moderador del Consell
3. Designar els Ponents dels diversos temes de l'ordre del dia
4. Determinar la constitució i els membres de les Comissions d'Estudi que han de preparar els temes a deliberar en el Consell
5. Vetllar per tal que els consellers disposin, amb temps suficient, del text de les ponències i dels estudis tècnics a fi de poder preparar adequadament les reunions
6. Revisar el funcionament del Ple després de cada reunió, per tal de
 - a) avaluar el seu desenvolupament
 - b) decidir la manera d'executar els acords
 - c) indicar els aspectes o qüestions noves que demanen ulteriors deliberacions

Art. 23. És competència exclusiva del Bisbe la publicació i divulgació del que es tracti i acordi en el Consell.

Correspon igualment al Bisbe decidir, de manera excepcional, que es guardi el secret sobre algunes deliberacions i acords del Consell, fins i tot respecte dels mateixos preveres representants.

V. Reunions del Ple i de la Comissió Permanent

Art. 24. El Ple del Consell es reunirà almenys una vegada a l'any amb caràcter ordinari, i sempre que el Bisbe ho consideri oportú, a iniciativa pròpia o consultada la Comissió Permanent, o també a petició d'un mínim de tres membres del Consell.

Art. 25

- 25.1.** Correspon al Bisbe determinar la convocatòria del Consell.
- 25.2.** Les reunions ordinàries del Ple hauran de ser convocades, almenys, amb vint dies d'antelació. Les extraordinàries amb la màxima antelació possible.
- 25.3.** Les convocatòries seran cursades pel Secretari del Consell, adjuntant-hi l'ordre del dia, i en la mesura del possible, la documentació pertinent als temes a tractar.

Art. 26

- 26.1.** Les reunions del Ple seran dirigides per un Moderador, que serà diferent del President.
- 27.2.** El Moderador serà un membre del Consell que designarà la Comissió Permanent.
- 27.3.** El Moderador tindrà com a missió procurar que les reunions del Consell tinguin la fluïdesa i concreció necessàries.

Art. 27

- 27.1.** En les reunions, podran participar-hi els membres de les Comissions d'estudi que s'hagin constituït per facilitar l'exercici més ponderat de la funció consultiva del Consell.
- 27.2.** Els membres d'aquestes Comissions, que no ho siguin del Consell, participaran en les deliberacions amb veu, però sense vot.

Art. 28 La Comissió Permanent es reunirà sempre que la convoqui el Bisbe

Art. 29

- 29.1.** Pel que fa a l'aprovació dels acords presos, tant al Ple com a la Comissió Permanent, s'haurà de fer a la presentació de cada proposta dins les respectives reunions, i constaran en acta.

29.2. Pel que fa a l'aprovació de les actes, es faran en les reunions immediatament posteriors.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 25 de maig de 2009

A les 11 del matí, es reuneixen a l'Acadèmia Mariana amb el Senyor Bisbe de Lleida Joan Piris, els membres del seu Consell Presbiteral.

Es comença amb el rés de Tèrcia. Davant l'absència justificada de Mn. Daniel Turmo, es proposa fer avui de Secretari a Mn. Daniel Gómez, que accepta. Fa de moderador, Mn. Joan Jové Camí.

El Senyor Bisbe manifesta que l'experiència personal que ell té com a Bisbe o com a membre d'altres Consells Presbiterals, és que aquest organisme i d'altres de similars, fonamentalment tenen la funció d'aconsellar al Senyor Bisbe en els temes que aquest proposi. També es poden proposar temes al Bisbe, tot i que aquesta funció seria més aviat pròpia del Col·legi de Consultors.

El Senyor Bisbe desitja que els seus Consellers siguin "Consellers", més que no pas portantveus dels seus respectius grups; Consellers que aportin llum i ajuda al Bisbe per a exercir un adequat discerniment en els temes que calgui tractar.

Convé que, així com la veu dels respectius grups representats arribi al Consell a través dels Consellers, els acords del Consell Presbiteral també han d'arribar als respectius grups, a través dels Consellers.

Cal trobar un equilibri entre el secretisme, que no és bo, i la discreció per no comentar fora del Consell certs temes tractats en les sessions; i tot plegat, dins de la llibertat de cadascú.

El Sr. Bisbe manifesta que, en definitiva, el que ell desitja és que el Consell Presbiteral sigui útil i compleixi amb les seves funcions.

Alguns Consellers intervenen remarcant la necessitat de què els acords que es prenen arribin als respectius grups, cosa de vegades difícil especialment respecte als mossens més grans, que no tenen reunions tan periòdiques. Cal suplir això amb algun full informatiu.

A continuació, s'entra en el punt de l'Ordre del Dia: *Estudi dels actuals Estatuts del Consell Presbiteral*. Cada nou conseller pot proposar la reforma dels Estatuts segons les necessitats del moment.

En un intens i interessant debat, es parla de:

- Si alguns dels temes cal o no tractar-los al si d'altres Consells (Pastoral Diocesà o Col·legi de Consultors).
- Si cal que al Consell Presbiteral hi hagi un representant dels Centres d'Assistència Sanitària, d'Ensenyament, de Pastoral Penitenciària, etc., manifestant tots els Consellers que no, que aquesta representativitat ha d'estar en el Consell de Pastoral.
- Es veu la necessitat de fer una reforma dels criteris que agrupen tots els preveres. Es proposa agrupar-los en tres sectors:
 - **el Sector territorial**, integrat per tots els preveres incardinats en la Diòcesi que exerceixen llur ministeri en alguns dels seus arxiprestats i amb el corresponent nomenament.
 - **el Sector de preveres emèrits diocesans**, no adscrits a cap servei ministerial.
 - **el Sector de preveres religiosos** no adscrits a cap parròquia.

Veient que anaven sortint gran quantitat de qüestions, es va veure la necessitat de confiar a la Comissió Permanent del Consell Presbiteral que fes un estudi detallat dels actuals Estatuts i una proposta de reforma dels mateixos al Ple del Consell Presbiteral.

L'esmentada Comissió Permanent, segons els actuals estatuts, ha d'estar formada per:

- El o els Vicaris Generals.
- El o els Vicaris Episcopals.
- Dos consellers elegits per votació del Ple
- El Secretari del Consell Presbiteral.

Per això, tot seguit es va procedir a la votació per triar els dos membres del Consell que formin part de la Comissió Permanent. Després de la votació, la Comissió Permanent queda formada pels següents membres:

- **Mn. Joan Ramon Ezquerro** (Vicari General)
- **Mn. Josep Antoni Jové** (Vicari Episcopal de Pastoral)
- **Mn. Josep Antoni Ginestà** (Vicari Episcopal d'Economia)
- **Mn. Joan Jové** (elegit per votació pel Ple del Consell)
- **Mn. Daniel Gómez** (elegit per votació pel Ple del Consell)
- **Mn. Daniel Turmo** (secretari del Consell)

En el capítol de les **informacions**, el Senyor Bisbe diu que s'ha convocat un Any Sacerdotal a nivell de tota l'Església Universal, des del

19-06-2009, solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, fins la mateixa Solemnitat en el 2010. A nivell de la diòcesi de Lleida, es podrien organitzar una sèrie de celebracions dins d'aquest Any Sacerdotal, per aprofundir en el ministeri i enfortir els llaços d'unitat entre tots els preveres, siguin seculars (alguns d'ells membres d'associacions eclesials), o regulars. A proposta del Senyor Bisbe, s'acordà que fos l'església de les monges Carmelites Descalces de la Caparrella, dedicada al Sagrat Cor de Jesús, on es fes l'acte inaugural d'aquest Any Sacerdotal. La Comissió Diocesana per a la formació del Clergat seria l'encarregada de coordinar els actes i celebracions.

S'informà que el proper 3 de juny, es farà el viatge-excursió dels preveres de la diòcesi a Cullera, poble natal del Senyor Bisbe.

El Senyor Bisbe demana als presents que, si algú intueix o sap que algun mossèn desitja o li convé canviar de destí i aquest no gosa manifestar-ho, que se li faci saber, com ajuda per a discernir el més convenient.

S'informa del pelegrinatge que es farà a Lourdes a finals de juny, remarcant que el dia de la diòcesi de Lleida serà el dissabte 27.

Es parla també de la necessitat d'optimitzar els espais de la Casa Sacerdotal en vistes a condicionar unes habitacions pels mossens grans o malalts.

El Senyor Bisbe veu la necessitat que la Comissió per la Formació del Clergat estigui al cas de les necessitats concretes dels preveres, com ara si necessiten atenció personalitzada motivada per malalties, i també sobre la situació dels seus familiars (mares, pares...), per si fos necessari ajudar-los en algun aspecte.

El P. Joan Pujol Huguet, franciscà, informa que recentment l'Orde Franciscana l'ha destinat a la parròquia de la Salut de Barcelona, motiu pel qual, a partir del pròxim juliol, deixa la diòcesi de Lleida on ha estat durant 14 anys, 8 dels quals com a responsable de la Delegació de Joventut. El Senyor Bisbe i els Consellers manifesten llur agraïment al P. Pujol per aquests anys d'amor i lliurament a la nostra diòcesi, assegurant-li les nostres pregàries per a ell i la nova missió encomanada.

Essent les 14:00 hores, férem una pregària a la Mare de Déu, donant per acabada aquesta primera reunió del nou Consell Presbiteral. Un dinar de germanor al menjador de l'Acadèmia Mariana, fou la cloenda alegre i cordial del Consell Presbiteral.

Lleida, 25 de maig de 2009

Secretaria General

Nomenaments

Maig

Dia 6

Per Decret de 6 de maig de 2009, Mons. Joan Piris Frígola, nomena, per a un quinquenni, els sacerdots que formen el nou Consell Presbiteral. (*vide* **Decret**).

Juny

Dia 22

Mn. Ramon Prat Pons, Vicari General de la Diòcesi.

Mn. Josep Antoni Jové Camí, Moderador de la Cúria Diocesana, tot continuant com a Vicari episcopal de Pastoral.

Comunicat de la reunió núm. 190

Els dies 5 i 6 de maig de 2009 ha tingut lloc la reunió n. 190 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres, llevat del bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas, que ha excusat la seva assistència.

En començar, Mons. Pujol ha donat la benvinguda a Mons. Sebastià Taltavull Anglada, nou bisbe auxiliar de Barcelona, que en aquesta reunió s'ha incorporat als treballs de la Conferència Episcopal Tarraconense. Mons. Taltavull ha agraït la benvinguda, així com l'assistència dels bisbes a la seva recent ordenació episcopal i s'ha posat a disposició de tots per a col·laborar en el treball conjunt dels bisbes catalans. Així mateix, Mons. Pujol, en nom dels bisbes, ha felicitat Mons. Jaume Traserra, bisbe de Solsona, en el 50è aniversari de la seva ordenació sacerdotal, i a Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, que en celebra el 25è aniversari. Tots dos bisbes han agraït cordialment la felicitació.

Els bisbes han passat després a tractar els diversos temes de l'actualitat eclesial i social, i en relació a ells manifesten:

1. “Els Bisbes de Catalunya, juntament amb tota l'Església, ens disposem a acompanyar espiritualment el Sant Pare Benet XVI en el seu proper viatge a Terra Santa, la terra de Jesús, els propers dies 8 a 15 de maig. Al mateix temps, fem plenament nostres els seriosos esforços de reconciliació que està duent a terme Benet XVI: amb una porció de l'Església catòlica recentment esquinçada, amb els germans cristians ortodoxos i reformats, i, ara, amb els nostres germans grans en la fe d'Abraham, el poble hebreu, i també amb els musulmans.”

2. “Volem agrair de cor al Papa Benet el seu coratge d'obertura als altres, de cercar sempre l'aclariment de tot malentès i d'intentar superar, amb l'ajuda de Déu i de la raó humana, els més grans conflictes històrics, culturals, religiosos, que divideixen avui els homes. Caldrà més perspectiva històrica per a valorar els efectes d'aquests grans esforços de reconciliació, que Benet XVI estén a àmbits no cristians i, fins i tot, no religiosos, com ara la cultura laicista occidental.”

3. “Davant les polèmiques que han sorgit, els Bisbes de Catalunya volem remarcar que l’actitud del Sant Pare ha estat en tot moment, i des de l’inici del seu pontificat, de plena franquesa, humilitat i transparència. El seu exemple reviu al nostre món la figura del Bon Pastor, sempre mansuet: Jesús. Alhora, com Jesús, defugint tota intolerància, no deixa mai de tenir un pensament lliure, fidel a ell mateix i a la seva missió i lleial amb els homes, pensament que topa sovint amb el nostre món fortament mediatitzat per interessos de diferents signes. La seva veu, però, ha estat i és, en tot moment, una veu de pau. Ha trobat sovint, en canvi, la resposta de la intolerància, del pensament excloent i tancat al diàleg, de la reacció desproporcionada. D’acord amb els drets a la llibertat d’expressió i a no ser discriminat, drets que són cabdals a la nostra societat moderna, els Bisbes de Catalunya reclamem pel Sant Pare, si més no, l’obsequi d’una mateixa resposta: del respecte.”

4. “I a tots els fidels, els bisbes els demanem un acompanyament proper i confiat a qui ara és el nostre Pastor; en primer lloc, amb la pregària a Déu Nostre Senyor, però també amb l’atenció als seus gestos i paraules i amb l’afecte.”

5. “Així mateix, els Bisbes de Catalunya, seguint de prop la situació econòmica difícil que està vivint el nostre país, hem reflexionat amb especial atenció sobre el sofriment de tantes persones i famílies en atur i de petites empreses amb una gran inestabilitat, que són fets que colpegen i que han de fer reflexionar i avançar la nostra societat cap a una conversió sincera de major austeritat i solidaritat. Cal promoure una reflexió a fons de les causes que ens han dut a aquesta crisi tan profunda i tan injusta, sense deixar d’adonar-nos de la seva dimensió moral i espiritual. I fem una crida a les diverses Administracions i als actors econòmics i socials, perquè facilitin ajuts i sortides justes a la crisi.”

“Creiem en la capacitat de reacció i regeneració de la nostra societat catalana, amb l’ajuda de Déu. Serà des de l’austeritat i la solidaritat que podrem afrontar camins de sortida i d’esperança per als més afectats, amb una redistribució més justa de la riquesa i un exercici de les virtuts econòmiques, com ara l’austeritat, la solidaritat i la promoció d’activitats econòmiques veritablement productives i respectuoses amb la dignitat de la persona humana. Els Bisbes valorem i agraïm tot el que s’està fent des de les comunitats parroquials, des de Càritas i altres institucions d’ajuda, amb tants voluntaris mobilitzats i tantes persones, que estan posant els recursos pastorals i d’assistència que l’Església té al seu abast, al servei dels afectats per aquesta crisi. I demanem que es mantingui aquest treball caritatiu envers els més afectats, amb noves iniciatives que promoguin la

solidaritat i la justícia i amb activitats empresarials per mantenir i ampliar els llocs de treball.”

6. Els bisbes han tractat també d'altres qüestions relacionades amb la litúrgia, l'ensenyament i la catequesi. En aquest darrer àmbit, i amb la presència de Mn. Joan M. Amich, de Girona, i la Sra. Montserrat Oriol, directora del Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC), han estat informats de la preparació dels materials complementaris –quadern d'activitats i guia didàctica– per a treballar el nou catecisme d'iniciació cristiana Jesús és el Senyor, que serà presentat el pròxim dia 1 de juliol, en l'inici de les Jornades per a responsables de la catequesi, organitzades pel SIC. El nou Catecisme conté l'exposició íntegra de la fe cristiana, adaptada als infants de 6 a 11 anys, està estructurat al voltant del Credo i s'articula segons les quatre dimensions de la vida cristiana: creure, celebrar, viure i pregar, tenint com a centre Jesucrist, el Senyor. El nou Catecisme, que es començarà a utilitzar en les diòcesis catalanes, amb caràcter normatiu, el pròxim curs 2009-2010, introdueix l'infant en l'experiència de la vida cristiana, inicia a la celebració dels sagraments i ofereix el llenguatge comú de la fe que ens transmet l'Església.

7. En el capítol de nomenaments, els bisbes han nomenat Mn. Josep Lluís Calvís Comangés, de Barcelona, com a consiliari de la Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai i al Sr. Andreu Iburo Otero com a president de la Joventut Cristiana Obrera de Catalunya i les Illes (JOC). Així mateix, i a proposta de Mons. Pujol, han donat el seu parer favorable per al nomenament, per part de l'arquebisbe de Tarragona, de Mn. Joan Magí i Ferré com a president de l'Associació Bíblica de Catalunya i de Mn. Josep Lluís Arín i Roig com a vicepresident de la mateixa entitat, per un període de quatre anys.

8. Finalment, i a proposta de Mons. Vives, bisbe secretari de la CET, han aprovat el pressupost del Fons Comú Interdiocesà per al present any 2009.

Tarragona, 6 de maig de 2009

XLIII Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Missatge del Sant Pare Benet XVI

24 de maig de 2009

«Noves tecnologies, noves relacions.

Promoure una cultura de respecte, de diàleg i d'amistat.»

Estimats germans i germanes,

Davant la proximitat de la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, em plau adreçar-me a vosaltres per exposar-vos algunes de les meves reflexions sobre el tema escollit enguany: «Noves tecnologies, noves relacions. Promoure una cultura de respecte, de diàleg i d'amistat.» En efecte, les noves tecnologies digitals estan provocant grans transformacions en els models de comunicació i en les relacions humanes. Aquests canvis tenen més relleu encara entre els joves, que han crescut en estret contacte amb aquestes noves tècniques de comunicació i que, per tant, se senten a gust en el món digital, que, malgrat això, ens resulta menys familiar a molts de nosaltres, adults, que hem hagut de començar a entendre'l i apreciar les oportunitats que ofereix per a la comunicació. En el missatge d'enguany penso particularment en els qui formen part de l'anomenada generació digital. Voldria compartir amb ells algunes idees sobre el potencial extraordinari que tenen les noves tecnologies, quan s'utilitzen per afavorir la comprensió i la solidaritat humana. Aquestes tecnologies són un veritable do per a la humanitat, i per això hem de fer que els seus avantatges es posin al servei de tots els éssers humans i de totes les comunitats, sobretot dels més necessitats i vulnerables.

El fàcil accés a telèfons mòbils i computadores, unit a la dimensió global i omnipresent d'Internet, han multiplicat els mitjans per enviar instantàniament paraules i imatges a grans distàncies i fins i tot als llocs més remots del món. Aquesta possibilitat era impensable per a les generacions precedents. Els joves especialment s'han adonat de l'enorme potencial dels nous mitjans per a facilitar la connexió, la comunicació i la comprensió entre les persones i les comunitats, i els utilitzen per estar en contacte amb els seus amics, per trobar noves amistats, per crear comunitats i xarxes, per cercar informació notícies, per compartir les seves idees i opinions. D'aquesta nova cultura de comunicació se'n deriven molts beneficis: les famílies poden romandre

en contacte encara que els seus membres estiguin molt lluny els uns dels altres; els estudiants i investigadors tenen un accés més fàcil i immediat a documents, fonts i descobriments científics, i poden així treballar en equip des de diversos llocs; a més, la naturalesa interactiva dels nous mitjans facilita formes més dinàmiques d'aprenentatge i de comunicació que contribueixen al progrés social.

Encara que ens sorprèn la velocitat amb què han evolucionat les noves tecnologies pel que fa a la fiabilitat i a l'eficiència, no ens hauria de sorprendre la popularitat que tenen entre els usuaris, perquè respon al desig fonamental de les persones d'entrar en relació les unes amb les altres. Aquest anhel de comunicació i d'amistat té la seva arrel en la nostra pròpia naturalesa humana i no pot comprendre's adequadament només com una resposta a les innovacions tecnològiques. A la llum del missatge bíblic, ha d'entendre's com a reflex de la nostra participació en l'amor comunicatiu i unificador de Déu, que vol fer de tota la humanitat una sola família. Quan sentim la necessitat d'acostar-nos a altres persones, quan desitgem conèixer-les més i fer-nos conèixer, estem responenent a la crida divina, una crida que està gravada en la nostra naturalesa d'éssers creats a imatge i semblança de Déu, el Déu de la comunicació i de la comunió.

El desig d'estar en contacte i l'instint de comunicació, que sembla que es donin per descomptats en la cultura contemporània, són en el fons manifestacions modernes de la tendència fonamental i constant de l'ésser humà a anar més enllà de si mateix per entrar en relació amb els altres. En realitat, quan ens obrim als altres realitzem una de les nostres més profundes aspiracions i ens fem més plenament humans. En efecte, hem estat concebuts pel Creador per a estimar. Naturalment, no parlo de relacions passatgeres i superficials; parlo de l'amor veritable, que és el centre de l'ensenyament moral de Jesús: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces», i «estima els altres com a tu mateix» (Mc 12,30.31). Amb aquesta llum, en reflexionar sobre el significat de les noves tecnologies, és important considerar no sols la seva indubtable capacitat d'afavorir el contacte entre les persones, sinó també la qualitat dels continguts que s'han de posar en circulació. Vull animar totes les persones de bona voluntat, i que treballen en el món emergent de la comunicació digital, perquè es comprometin a promoure una cultura de respecte, diàleg i amistat.

Per tant, els qui s'ocupen del sector de la producció i difusió de continguts dels nous mitjans, han de comprometre's a respectar la dignitat i el valor de la persona humana. Si les noves tecnologies han de servir per al bé dels individus i de la societat, els qui les utilitzen han d'evitar compartir paraules i imatges degradants per a l'ésser humà, i excloure, per tant, tot

allò que alimenta l'odi i la intolerància, envileix la bellesa i la intimitat de la sexualitat humana, o explota els febles i indefensos.

Les noves tecnologies han obert també camins per al diàleg entre persones de diversos països, cultures i religions. El nou espai digital, anomenat ciberespai, permet trobar-se i conèixer els valors i tradicions d'altres. Això no obstant, perquè aquestes trobades donin fruit, es requereixen formes honestes i correctes d'expressió, a més d'una escolta atenta i respectuosa. El diàleg ha d'estar basat en una recerca sincera i recíproca de la veritat, per a potenciar el desenvolupament en la comprensió i la tolerància. La vida no és una simple successió de fets i experiències; és més aviat la recerca de la veritat, del bé, de la bellesa. A aquestes finalitats s'encaminen les nostres decisions i l'exercici de la nostra llibertat, i en ells —la veritat, el bé i la bellesa— trobem felicitat i alegria. No ens hem de deixar enganyar pels qui només van a la recerca de consumidors en un mercat de possibilitats indiferenciades, on l'elecció mateixa es presenta com el bé, la novetat es confon amb la bellesa i l'experiència subjectiva suplanta la veritat.

El concepte d'amistat ha tingut un nou auge en el vocabulari de les xarxes socials digitals que han sorgit en els últims anys. Aquest concepte és una de les més nobles conquestes de la cultura humana. En les nostres amistats, i a través seu, creixem i ens desenvolupem com a éssers humans. Precisament per això sempre s'ha considerat la veritable amistat com una de les riqueses més grans que pot tenir l'ésser humà. Per tant, s'ha de parar atenció a no banalitzar el concepte i l'experiència de l'amistat. Seria una llàstima que el nostre desig d'establir i desenvolupar les amistats *on line* fos en detriment de la nostra disponibilitat per la família, els veïns i els qui trobem en la nostra realitat quotidiana, al lloc de treball, a l'escola o en el temps lliure. En efecte, quan el desig de connexió virtual es converteix en obsessiu, la conseqüència és que la persona s'aïlla, interrompent la seva interacció social real. Això acaba per alterar també els ritmes de repòs, de silenci i de reflexió necessaris per a un desenvolupament humà sa.

L'amistat és un gran bé per a les persones, però quedaria buida de sentit si fos considerada com un fi en si mateix. Els amics han d'ajudar-se i animar-se mútuament per desenvolupar les seves capacitats i talents, i per posar-los al servei de la comunitat humana. En aquest context és encoratjador veure sorgir noves xarxes digitals que volen promoure la solidaritat humana, la pau i la justícia, els drets humans, el respecte per la vida i el bé de la creació. Aquestes xarxes poden facilitar formes de cooperació entre pobles de diversos contextos geogràfics i culturals, permetent-los aprofundir en la humanitat comuna i en el sentit de coresponsabilitat per al bé de tots. Però s'ha de procurar que el món digital on es creïn aquestes xarxes sigui realment accessible a tothom. Seria un greu perjudici per al futur de la

humanitat si els nous instruments de comunicació, que permeten compartir saber i informació de manera més ràpida i eficaç, no fossin accessibles als qui ja estan socialment i econòmicament marginats, o si contribuïssin només a augmentar la distància que separa els pobres de les noves xarxes que es desenvolupen al servei de la informació i de la socialització humana.

Voldria concloure aquest missatge adreçant-me de manera especial als joves catòlics, per exhortar-los a portar al món digital el testimoniatge de la seva fe. Amics, sentiu-vos compromesos a sembrar en la cultura d'aquest nou ambient comunicatiu i informatiu els valors sobre els quals se sosté la vostra vida. En els primers temps de l'Església, els Apòstols i els seus deixebles van portar la bona notícia de Jesús al món grecoromà. Així com en aquells moments l'evangelització, per donar fruit, va necessitar una comprensió atenta de la cultura i dels costums d'aquells pobles pagans, a fi de tocar la seva ment i el seu cor, també ara l'anunci de Crist en el món de les noves tecnologies requereix conèixer-les en profunditat per utilitzar-les després de manera adequada. A vosaltres, joves, que gairebé espontàniament us sentiu en sintonia amb aquests nous mitjans de comunicació, us correspon de manera particular la tasca d'evangelitzar aquest «continent digital». Feu-vos càrrec amb entusiasme de l'anunci de l'evangeli als vostres coetanis. Vosaltres coneixeu els seus temors i les seves esperances, els seus entusiasmes i les seves desil·lusions. El do més valuós que els podeu oferir és compartir amb ells la «bona notícia» d'un Déu que es va fer home, va patir, va morir i va ressuscitar per salvar la humanitat. El cor humà té l'anhel un món on regni l'amor, on els béns es comparteixin, on s'edifiqui la unitat, on la llibertat trobi el seu sentit en la veritat i on la identitat de cadascú s'aconsegueixi en una comunió respectuosa. La fe pot donar resposta a aquestes aspiracions: sigueu-ne els missatgers! El Papa és al costat vostre amb la seva oració i amb la seva benedicció.

*Vaticà, 24 de gener 2009,
Festa de Sant Francesc de Sales*

Benedictus PP XVI

Vida Diocesana

Setmana Santa 2009

Encara que tots els dies són **esants i bons**, aquesta setmana rep el nom de “santa”, perquè celebrem els esdeveniments més importants de la vida de Jesús: la seva passió, mort i resurrecció. Els esdeveniments més decisius per a la història de la humanitat: Jesús, el Fill de Déu, i home com nosaltres, ens ha salvat. Alegrem-nos-en!

Presentem alguns trets de la Setmana Santa, viscuda aquest any a Lleida. En alguns moments, amb molta pluja.

Diumenge de Rams

Cinc dies abans de la seva mort, Jesús va permetre que la gent senzilla del poble d'Israel l'aclames com a Rei, com al Messies esperat, com a Salvador. Els rams d'olivera i els mantells que portaven i estenien davant de Jesús, muntat sobre una somera, expressaven la joia esclatant d'aquell poble.

A Lleida, s'ha reviscut aquesta experiència a totes les parròquies, de ciutat i de pobles. Els protagonistes han estat a tot arreu els nens amb les seves palmes, palmons i rams d'olivera.

De tota manera, el triomf de Jesús –bé ho sabia ell– acabaria en la mort sagnant de la creu. Per això en la Missa d'avui es fa la lectura de la Passió del Senyor.

Dimarts Sant

Un acte no prou conegut per molts fidels, però bàsic en la vida de l'Església i de la Diòcesi. A la catedral, el Sr. Bisbe Mons. Joan Piris, amb els sacerdots i el poble de Déu, beneí els Sants Olis, que serviran per als sagraments que al llarg de l'any se celebraran a tota la diòcesi: l'**Oli del malalts**, per a la Santa Unció, l'**Oli dels catecúmens**, per als que han de ser batejats, i el **Sant Crisma**, que s'utilitza en el Baptis-

me, Confirmació i Orde sacerdotal. L'Eucaristia d'aquest dimarts es pot anomenar Eucaristia central en la vida cristiana de la Diòcesi. Fou a les 7 del vespre. Aquest any, l'oli va estar un obsequi del poble de Castellldans. El presentaren al Sr. Bisbe alguns fidels de Castellldans, acompanyats per l'Alcalde i el Rector de la parròquia, el Pare Robert.

Dijous Sant

És el primer dia del que se'n diu Tríduum Pasqual. Avui celebrem uns aspectes fonamentals i bàsics de la nostra fe:

La Institució de l'Eucaristia. A l'últim sopar, abans de la seva mort, Jesús ens dona el seu Cos i la seva Sang com aliment, sota les aparences de pa i de vi. Anticipa així l'ofrena de la seva vida que demà oferirà a la creu. És el sacrifici redemptor que en cada Missa es renova per a la salvació de la humanitat.

El manament de l'amor. Amb un gest d'humilitat sublim, Jesús, el Senyor, renta els peus als seus deixebles i amics. I els recomana que segueixin el seu exemple. I els dona tot seguit el seu manament nou: *"Estimeu-vos els uns als altres, tal com jo us he estimat"*. Aquest gest de rentar els peus es recorda avui a la catedral i altres esglésies. Mons. Joan Piris els va rentar a diversos membres de les delegacions diocesanes i comunitats religioses.

La institució del Sacerdoci. El sacrifici de Jesús és únic, però

s'actualitza sacramentalment en cada Eucaristia. El sacerdot actua en la persona de Jesús, fent i dient els mateixos gestos i paraules, tal com Jesús va manar als apòstols: "Feu això en memòria meva".

La presència real de Jesús a l'Eucaristia. En el pa i el vi consagrat hi és realment present Jesús. Per això, després de la Santa Cena d'aquest Dijous Sant, el "Pa" que ha sobrat en el repartiment de la Comunió, es guarda per a ser adorat en el **"Monument"**. D'aquí l'expressió: **"Anar a visitar els monuments"**.

Divendres Sant

L'Ofici de la Passió del Senyor. Avui, a mitja tarda, a l'hora més o menys de la mort de Jesús, se celebra a totes les esglésies el que se'n diu "Ofici de la Passió del Senyor". Unes lectures adients, la lectura de la passió de Jesús, una pregària per totes les necessitats de l'Església i del món, l'adoració de la creu, i la comunió amb les formes sagrades que es conservaven, des d'ahir, en el "Monument", constitueixen aquest "Ofici" del Divendres Sant.

El Viacrucis. És el record del Camí de la Creu, del camí del calvari, amb les 14 estacions o moments d'aquest camí fins a la mort i sepultura de Jesús. A moltes esglésies se celebra al matí del Divendres Sant. També pels carrers, a la Seu Vella, als Camps Elisis i el recorregut entre el Carme i Sant Pere, s'hi aplega força gent per acompanyar espíritu-

aliment Jesús en el camí de la creu. Així fou també aquest any.

Les Processons. És tradició a tots els pobles. Un dels actes més populars i concorreguts, viscut amb un respecte exemplar per part de tothom. A Lleida ciutat són clàssiques la del Diumenge Rams, organitzada per la Congregació dels Dolors, la Processó del Silenci, el Dijous Sant, més recent, organitzada per la Casa d'Andalusia, i la Processó del Divendres Sant, que organitza la Congregació de la Sang, i que aquest any, la pluja no va permetre que pogués sortir al carrer.

Són moltes les expressions populars i cíviques d'aquest respecte tradicional per la passió i mort de Jesús. Un exemple és que molts Ajuntaments, el divendres sant presenten les banderes a mitja asta.

Vetlla Pasqual. En la nit del dissabte al diumenge. És la celebració central de la fe cristiana: la Resurrecció de Jesús. Tot l'esforç de la quaresma s'orienta a l'Eucaristia d'aquesta nit. Nit de joia esclatant: Crist ha ressuscitat! El foc nou, del que s'encén el Ciri Pasqual, símbol de Crist ressuscitat, les lectures de la Paraula de Déu, el cant exultant, l'aigua del Baptisme, la celebració de l'Eucaristia... tot ens fa respirar un

clima de joia, d'agraïment... També nosaltres hem ressuscitat en Crist.

A part dels actes litúrgics i el Viacrucis i Processons, la Setmana Santa ha estat sempre ocasió d'actes relacionats amb la Passió i la Resurrecció de Jesús. Citem per exemple:

Les representacions escenificades de la Passió de Jesús, algunes en les processons, altres a la mateixa església, altres en diversos llocs del poble.

Les Caramelles. Era un bon costum—tant de bo el reprenguéssim—. Els cantaires fan sortir al carrer l'alegria de la Pasqua i l'encomanen al poble, en les primeres hores del diumenge de la Resurrecció. La gent senzilla corresponia obsequiant els cantaires amb ous que els servien per confeccionar el pastís de Pasqua.

La “mona” de Pasqua. Un altre costum pasqual de la nostra terra. Tan arrelat que allarga en un dia la festa de pasqua. Tothom surt a “menjar la mona”. El mot “mona” ve del llatí “munus” (obsequi, regal). Els padrins de baptisme regalen als seus fillols aquesta “mona”, perquè la pasqua recorda la resurrecció de Crist i la nostra resurrecció a la vida nova de fills de Déu que vàrem rebre en ser batejats.

“El Dietari del bisbe Josep Meseguer”

El dimecres 15 d'abril va tenir lloc la presentació a la Universitat de Lleida del llibre del dietari manuscrit del bisbe Meseguer. Entre els anys 1890 i el 1905, el bisbe Meseguer anava anotant les visites pastorals a les diferents parròquies del bisbat de Lleida, les decisions i conseqüències. Entre aquestes, hi ha l'explicació de com van arribar al museu diocesà, fundat per Meseguer, obres que, avui dia, formen part del litigi amb l'Aragó. El bisbe Meseguer tenia, certament, gran interès en conservar el patrimoni de la seva diòcesis.

La presentació del llibre de Carmen Berlabé i Isidre Puig, publicat per editorial Pagès, va congrega moltes persones interessades per aquest tema. Cal dir que l'actitud del bisbe Meseguer va salvar obres meravelloses de la diòcesi de Lleida. Gràcies a ell, podem admirar, després de les necessàries i costoses restauracions, l'art religiós de diferents escoles. El llibre aporta elements per comprendre millor el rerefons de l'anomenat litigi amb Aragó.

Gimcana missionera per la Pau

Uns 350 infants provinents de set escoles diferents es van aplegar al parc de la Mitjana per tal de celebrar la 8a Gimcana Missionera per la Pau. Això succeí el passat divendres 17, convocats per la Delegació diocesana de Missions de Lleida, van estar presents: col·legi Claver, El Carme, Lestonnac, Maristes, Mater, Pare Palau i Santa Anna. Els infants van anar arribant esgraonadament fins a les 10 del matí, moment en que començà l'activitat.

La gimcana consistia en la participació dels jocs preparats pels mateixos alumnes. Un dinar compartit va donar pas a l'actuació del grup d'animació “Encara farem Salat”,

que va fer moure la canalla de valent engrescant als més adormits. Volem agrair especialment la col·laboració d'aquest grup que any rere any ens acompanya incondicionalment.

La lectura del manifest, preparat per totes les escoles, i l'intercanvi de coloms, (recordança de la jornada), van posar el punt final a un dia alegre, on fins i tot el bon temps es va apuntar a la festa.

La gimcana és una ocasió molt valorada per tal que els alumnes puguin compartir unes hores amb alumnes d'altres escoles, fer noves amistats, compartint també allò que han treballat amb els seus professors, cadascú des del seu centre. Però poc sentit tindria si al darrere

no hi hagués una motivació per atansar la realitat dels missioners als infants.

A Catalunya existeix prop d'un miler de missioners, preveres, religiosos, religioses i laics que duen a terme la seva vocació arreu del món; situant-se al costat dels més desfavorits, sovint en situacions de conflicte, en llocs on hi manca la Pau. Més enllà d'unes conviccions cristianes,

han fet aquesta opció de vida per una experiència personal amb Déu que els empeny a portar la Paraula de Déu allà on no es coneguda. Per sobre de tot, l'esperança que aquesta Paraula conté els elements necessaris per portar el Regne de Déu a la terra. En d'altres paraules, a fer d'aquest món, un món millor.

Delegació de missions
del Bisbat de Lleida

Trobada de formació de Catequistes

El dissabte 18 d'abril se celebrà, a la Parròquia Sant Agustí, de la Bordeta, la Trobada de Formació de Catequistes, organitzada per la Delegació de Catequesi del nostre Bisbat.

La participació va ser molt nombrosa en número de catequistes i de parròquies i poblacions. Mn. Josep Anton Jové va obrir l'acte

amb la benvinguda als participants i transmetent una salutació del senyor Bisbe; Mn. Joaquim Mesalles va ensenyar-nos una bonica cançó molt apropiada perquè la cantin els nens i nenes en la diada de Corpus d'enguany, i el Pare Joan Sunyol va dirigir el treball entorn del tema "Pregar i celebrar". Va ser un matí esplèndid i molt profitós.

Festa de la Divina Misericòrdia a la Catedral de Lleida

La Catedral de Lleida va acollir, un any més, en la tarda del primer diumenge de Pasqua, el 19 d'abril, la festa de la Divina Misericòrdia.

Els actes religiosos s'iniciaren a les 6 de la tarda amb l'exposició del Santíssim Sagrament, per continuar amb el rés del Rosari i l'acte de Con-

sagració a la Divina Misericòrdia, per cloure amb una Eucaristia presidida pel Vicari General Mn. Joan Ramon Ezquerra, concelebrada pel degà i capítol catedral i altres preveres diocesans. La celebració fou solemnitzada per la Coral de les veus infantils Col·legi Mater Salvatoris de Lleida.

Mn. Ezquerra en la seva homília es referí a la festa joiosa de la Divina Misericòrdia, recordant el Papa Joan Pau II que la instituí l'any 2000 i destacant la seva celebració en l'octava de Pasqua. El Vicari General, incidint en el sentit d'aquesta festa, digué que Déu té com a nom Pare i com a cognom "Pare Misericordiós", asseverant que Jesús és la imatge i la faç d'aquesta misericòrdia de Déu Pare.

Finalitzada la celebració, el quadre de la Divina Misericòrdia pintat per les Carmelites Descalces del Monestir del Sagrat Cor de Jesús de Lleida, que havia estat col·locat durant tota la jornada en un lateral del presbiteri, fou retornat en processó i portat per joves membres de l'Apostolat, a una de les capelles laterals de la Catedral on rep culte. En aquest indret es féu també la veneració de la relíquia de la religiosa

Santa Faustina Kowalska, que tingué la visió de la Divina Misericòrdia.

L'Apostolat de Lleida distribuí entre els molts fidels que acudiren a la Catedral als actes programats en aquesta festa, unes postals de la Divina Misericòrdia que havien estat beneïdes pel bisbe de la diòcesi Mons. Joan Piris. Ho féu en l'Eucaristia del primer dia del Triduum de preparació a la festa, que tingué lloc a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar, on té la seva seu l'Apostolat.

En aquesta parròquia, tots els primers divendres, d'octubre a juny, a les 5'45 de la tarda, tenen lloc els actes propis dels Divendres de la Divina Misericòrdia: L'exposició i adoració del Santíssim Sagrament, el rés de la Coroneta de la Divina Misericòrdia i la Santa Missa.

Jordi Curcó

Els romanesos ortodoxos celebren la Pasqua

El dia 19 d'abril, els Ortodoxos han celebrat la Pasqua, una setmana després de la Pasqua catòlica, perquè encara que calculem la data de pasqua de la mateixa manera, els ortodoxos calculen segons l'antic calendari, el calendari Julià.

El 18 d'abril, a les 12 de la mitjanit, amb tots els llums de l'església de San Joan de Lleida apagades, el sacerdot surt a l'altar amb la santa llum, convidant tots els creients a

prendre la seva llum. Després se surt fora, a la plaça de Sant Joan, on comença el ritual específic per al dia de Pasqua, amb la lectura del Sant Evangeli, continuant amb els cants especials i amb l'aclamació "Crist ha ressuscitat!" al qual tota l'assemblea respon: "Realment ha ressuscitat!"

Després del ritual d'iniciació, s'entra a l'església on es canta el "cànon" de la pasqua i se celebra l'ofici de Maitines.

La Santa Litúrgia comença immediatament després d'aquest servei i en la nit de Pasqua combreguen tots els qui han dejunat tota la Quaresma, sis setmanes amb la Setmana Santa, menjant només aliment vegetal.

Al final es fa lectura del sermó del bisbe i es comparteix amb tots pa beneït amb vi, anomenat "pasqua".

Tot el ritual de la nit de Pasqua ha durat 4 hores i han participat, més o menys, 1.500 persones.

El mateix dia de Pasqua, a les 2 de la tarda s'ha celebrat la vigília a Arbeka i a les 6, a Balaguer.

També el segon i el tercer dia de Pasqua hi ha celebracions, i el primer divendres és el dia de la Font de curació, en la qual es beneeix l'aigua. Aquest any, dijous va coincidir amb

el dia de sant Jordi, celebrat també per nosaltres.

Donem gràcies a tots els que ens han ajudat per tenir una Pasqua magnífica: al Bisbat Catòlic de Lleida, amb el Sr. Bisbe Joan Piris que ens ha felicitat en la nit de Pasqua, a la Parròquia del Carmen, amb el pare Joan Mora, per tota la col·laboració, a l'Ajuntament de Lleida per tots els permisos per celebrar a la plaça, i a tots els creients que ens han ajudat per preparar la festa.

Esperem que l'any que ve, 2010, quan coincidirà la Pasqua Catòlica amb la Pasqua ortodoxa, puguem tenir una celebració ecumènica en honor del nostre Senyor ressuscitat.

Daniel Simón,
sacerdot ortodox

Concurs bíblic per a escolars

El propassat dia 22 d'abril, la Delegació Diocesana d'Ensenyament de Lleida lliurà els premis del concurs bíblic al paranimf de l'edifici de la Mariana. Aquest premi és convocat cada any pel grup Avant de Terrassa, de la Federació de Cristians de Catalunya, per a tots els escolars del territori català.

En la present edició han participat 1.836 nenes i nens del bisbat

de Lleida, així com també mig centenar d'entitats entre escoles i parròquies. Inicià l'acte Mn Lluís Sallan, Delegat diocesà; a continuació donà la benvinguda al pares, professors i alumnes assistents la senyora Roser García, Delegada diocesana de catequesi, acompanyada en la mesa presidencial per la senyora Immaculada Abadías, directora del CEIP Joan XXIII de Lleida i pel

senyor Josep Birbe, Director titular del Col·legi Episcopal, Mare de Déu de l'Acadèmia.

El concurs que, en la seva modalitat de redacció assoleix la 24a edició, està organitzat en tres categories, segons l'edat dels concursants, els quals poden participar-hi en la modalitat de redacció, dibuix i informàtica.

La finalitat del concurs és difondre els valors ètics, culturals i

religiosos del missatge bíblic, que configuren la base de la nostra cultura. A l'efecte de l'edició d'aquest any pretenia mostrar els valors ètics que aporten densitat humana a la vida de les persones, utilitzant com a recurs expressiu el llenguatge intuïtiu, plàstic i literari. En aquest sentit els infants que hi han participat han reflexionat i debatut aquesta qüestió a partir d'algunes de les paràboles evangèliques.

Mons. Joan Piris, nou president de la comissió episcopal de Mitjans de Comunicació Social

Substitueix Mons. Juan del Río, després de la seva elecció com a membre del Comitè Executiu de la CEE.

Madrid, 23 d'abril de 2009

L'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), ha elegit el Bisbe de Lleida, **Mons. Joan Piris Frígola**, nou President de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social. **Mons. Piris** ha estat elegit en tercera votació, amb 34 vots. En aquest mateix escrutini, **Mons. Braulio Rodríguez** ha rebut 30 vots. Substitueix en el càrrec a **Mons. Juan del Río**, després de la seva elecció el matí d'ahir, com a membre del

Comitè Executiu de la Conferència Episcopal Espanyola.

Com a President d'una Comissió Episcopal, **Mons. Piris** passa a formar part de la Comissió Permanent. Els estatuts de la CEE puntualitzen que formarà part de la Permanent el Metropolità d'aquella Província eclesiàstica que no tingui, per cap altre títol, algun dels seus membres en la Comissió. La Província Eclesiàstica de Tarragona tindrà, ara, representació amb el Bisbe de Lleida. La seva elecció suposa, per tant, la sortida d'aquest Organisme de l'Arquebisbe de Tarragona, **Mons. Jaume Pujol Balcells**, que pertanyia a la Comissió Permanent com a representant de l'esmentada Província.

Aixeca't i camina

Aixecar-se no és fàcil... fa mandra, fa por, implica un esforç. Aixecar-se és sortir de tu mateix, donar-te als altres... donar-te una altra oportunitat. És escoltar-te, escoltar als altres, escoltar-lo a Ell. Aixecar-se és mullar-te, renunciar a la comoditat, és passar fred, és lluitar contra la mandra, buscar un motiu que valgui la pena... Aixeca't! Què et mou a la vida? Què et motiva? Què t'interessa? Només si ens apassionem per alguna cosa o algú, sentim i vivim amb intensitat.

És una crida a posar-se en marxa, a la recerca del sentit de la vida, a treballar per un món més just, a no restar passius i indiferents, a lluitar pel món que volem. Posar-se en camí és l'objectiu de les activitats que us proposem que participeu en aquest curs 2008 - 2009. Volen ser una ajuda per acompanyar els joves en el seu procés de creixement i de trobada personal amb Jesús.

A la Delegació de Joves creiem fermament que Jesús encara té molt a dir i a oferir a tots els nois i noies de la nostra diòcesi de Lleida. Estem convençuts del tresor que guarda l'Evangeli dins seu i no podem restar indiferents. La veu de Jesús ressona dins els nostres cors: "Aixeca't i camina".

"Aixeca't i camina". Jesús fa un crit a la vida i ens transmet

l'energia vigorosa que necessitem. Si deixéssim ressonar més sovint aquestes paraules, descobriríem el sentiment tan meravellós que s'hi amaga al darrere; tan gran que podria fer del món, un món diferent. El món que Déu havia somniat des de sempre per a nosaltres.

Sota aquest lema la Delegació de Joves del Bisbat de Lleida està treballant les seves propostes durant aquest curs i entre elles està la Trobada Diocesana de Joves que tindrà lloc aquest dissabte 25 d'Abril, és una convocatòria als joves per a trobar-se i compartir experiències, il·lusions i el treball del curs.

Aixeca't i Camina tot una invitació al protagonisme de la pròpia vida, a ser Alternatius com proposava la Pasqua de les Avellanes, a encendre el FIRE (Foc) de la il·lusió i el coratge a que ens convocava la Pasqua de Raïmat... en definitiva a descobrir que: l'Amor omple el cor... que l'Amor fa feliç... que l'Amor ens crida... dia a dia a créixer i a estimar...

Trobaràs tota la informació necessària a <http://www.pasjove-lleida.org> T'HI APUNTES? ENS HI TROBAREM!

La Delegació de Joves

50è aniversari de la parròquia N. S. de Montserrat

La parròquia de Nostra Senyora de Montserrat, en la partida d'Alpicat, va ser creada el 27 d'abril de 1959 per l'aleshores bisbe de Lleida, Mons. Aurelio del

Pino Gómez. Aquest proper dilluns 27 d'abril celebra, doncs, el seu cinquantè aniversari. A la comunitat i al seu rector els donem l'enhorabona. Per molts anys!

Trobada diocesana de joves: Aixeca't i camina'09

El dissabte 25 d'Abril va tenir lloc la Trobada diocesana de Joves de Lleida a l'Acadèmia Mariana sota el lema "Aixeca't i Camina". L'acte va comptar amb la presència de més de 150 joves procedents de diverses parròquies, col·legis i moviments juvenils.

L'encontre va començar a les 7 de la tarda al teatre de l'Acadèmia, amb una "performance" preparada per un grup de joves. L'actuació combinava escenografia amb material audiovisual i va ser el punt de partida per engrescar els joves. Tot seguit, i lligat amb el tema de la "performance", els joves es van repartir en cinc tallers diferents: música, teatre, joc, dansa i art, van ser els motius que se'ns proposaven per "Aixecar-nos, i... escollir" on volíem participar. Un "Aixeca't" que cadascú havia de trobar de forma personal, però alhora dins d'un col·lectiu. Un col·lectiu de joves que busca, que cerca, que es mou i que s'inquieta per viure la vida... en definitiva, com bé descriu el lema de la trobada, que busca: "Aixecar-se i caminar".

La tarda havia estat del tot entretinguda i fructífera, però la trobada encara no acabava aquí. Després d'un molt bon sopar de germanor al claustre de l'Acadèmia, on es respirava, sobretot, un ambient distès, jove i de festa, a la trobada encara li faltava "la traca final".

Sobre les 11 de la nit, l'església de la Sang de Lleida ens va acollir a tots els joves per celebrar la Vetlla de pregària, on també hi assistí el Sr Bisbe, que se'ns hi havia afegit ja al sopar. Ell mateix ens convidà a seguir caminant, a tirar sempre endavant, malgrat els dubtes i les dificultats del dia a dia. Després, encenent una espelma, que el Sr. Bisbe prengué del ciri pasqual que presidia la pregària, es va simbolitzar la presència de Jesús en les nostres vides, presència que ens convida i ens ajuda a "Aixecar-nos", que no ens deixa mai sols ni deseparats davant la foscor i els dubtes...

La pregària, que alternava lectures, moments de silenci, cants a l'estil de Taizé, i que l'Orquestra Jove acompanyava amb la seva música, acabà amb la pregària del

Pare Nostre, i el signe de la **Pau**; una pau que primer havíem de rebre nosaltres de Jesús, per tal de poder oferir-la als altres.

A la sortida de la pregària, els somriures dels joves que hi havíem participat “delataven” que sens dubte havia estat una jornada curta, intensa, però molt maca. Tots ens vam quedar amb ganes de repetir. En definitiva, el dissabte, es va viure quelcom més que una trobada de joves, dissabte es va viure i encara

més, és va palpar l'Església jove de Lleida, una realitat que a voltes pot quedar una mica amagada, però que sens dubte hi és i també forma part de l'Església diocesana. Una realitat que de ben segur continuarà il·lusionant-nos i fent-se sentir en la nostra ciutat.

Des d'ara ja esperem la Trobada Diocesana de Joves de l'any vinent amb moltes ganes i il·lusió. **Aixequem-nos i caminem!** Jesús ens hi acompanya.

Professió Religiosa a la Cova del Pare Palau

El 26 d'abril de 2009, ens unim a l'alegria de la família de Carmelites Missioneres Teresianes per la consagració definitiva de la Germana **Mariela Castellanos Chávez**, de l'Argentina. L'acte es va realitzar a Aitona, a la Cova del Pare Palau. Celebrem el Déu de la vida, que continua cridant i que, present en el seu Esperit Sant, ens encoratja per anunciar “el que hem vist i sentit”.

Va presidir l'Eucaristia el Bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris; van celebrar Mn. Antoni Guardia, Rector d'Aitona; el P. Jesús Sans Compte, ocd; P. Carlos Medina, ocd; Mn. Joan Quer Camí; Mn. Josep Maria Cebrià; Mn. Jaime Lluso; P. Joan Pujol, ofm; Mn. Josep Vicent Forner, diaca permanent.

Hi eren presents germanes de les diferents comunitats de Carme-

lites Missioneres Teresianes; altres comunitats de la Vida Religiosa de la Província de Lleida, el Sr. Pau Blanco, Alcalde d'Aitona i la seva esposa; persones del poble i amics de les germanes.

Després d'una solemne entrada en processó de religioses, sacerdots i bisbe, animada pel cor de joves d'Aitona amb el cant “*Sean uno para que el mundo crea*”, es va començar la celebració eucarística.

El bisbe va saludar l'assemblea i després dels respectius ritus litúrgics, es va començar a la litúrgia de la paraula. En concloure l'Evangeli, la Germana Fernanda Villanueva, superiora local de la comunitat, en què es troba estudiant l'espiritualitat palautiana la Germana Mariela, la va cridar, presentant-la així al Bisbe, perquè la germana expressés el seu desig de seguir Jesús de manera

definitiva en la Congregació de Carmelites Missioneres Teresianes.

En l'homilia, el bisbe va explicar el significat d'aquest acte i, entre moltes boniques reflexions, va parlar del do de la llibertat que creix en el seguiment de Jesús. Va emfatitzar que era important la "llibertat de" (despreniment de moltes coses) només quan és "llibertat per a" el lliurament a la causa de Jesús. I amb una bellíssima expressió que revela el nostre ésser Església, Mons. Piris va dir a la germana Mariela: "Avui l'Església és més lliure, gràcies a tu".

En finalitzar l'homilia, el bisbe va preguntar a la Gna. Mariela sobre les seves intencions en abraçar la vida religiosa; després amb les lletanies, es va invocar la protecció de Déu, Maria i tots els sants demanant la fidelitat per a la germana. A continuació es va viure el moment més significatiu de la celebració; la Gna. Mariela va emetre els seus vots religiosos en presència de tot el poble de Déu. Va rebre els vots la Gna. María Pilar Biurrun, delegada de la Superiora General, i després, la fórmula de professió religiosa escrita de puny i lletra per la Gna. Mariela, la van firmar sobre l'altar la professanda, i alguns testimonis. Aquest moment va ser acompanyat per un cant inspirat en un pensament del P. Palau, que expressa "*Si el meu cor estima fora de tu, està perdut...*". Acabat aquest moment la Gna. Mariela va rebre la benedicció solemne del Bisbe.

Després de la professió, la Gna. María Pilar Biurrun va ratificar públicament que la Gna. Mariela Castellanos és membre de la Congregació de Carmelites Missioneres Teresianes. Un moment emotiu va ser l'abraçada fraterna de totes les germanes com a signe d'acollida a la família.

Va continuar la celebració eucarística amb la processó d'ofrenes (fruits d'Aitona, el pa i el vi). En el moment de la comunió es va llegir un pensament del P. Palau: "*Vostre Estimat està present... En el sagrament ve sota les espècies de pa i li rebeu, li preneu, li toqueu, li abraçe, us uniu a Ell i a vosaltres, li mengeu i us feu una mateixa cosa*".

La Gna. Mariela va donar gràcies a Déu i als qui al llarg de la seva vida l'han recolzar i recolzen en el seu caminar, a tots els qui comparteixen l'alegria del seu lliurament definitiu, i a tots els presents, i va concloure amb "Val la pena lliurar la vida per fer visible el somni de Déu per a la humanitat: '*Sean uno para que el mundo crea*'"

Acabada la celebració, tots els fidels van demostrar el seu afecte a la germana abraçant-la. Els assistents van ser convidats a participar d'un àgape fratern en la comunitat de germanes, el qual es va realitzar en un ambient de molta alegria i fraternitat.

Aplec de les parròquies de la “Perifèria” al Soleràs

El diumenge 26 d'abril les parròquies de l'arxiprestat de la “Perifèria”: Sant Antoni M. Claret (Balàfia), Verge dels Pobres (Secà de Sant Pere), Santíssim Salvador (Pardinyes), Sant Agustí (Bordeta) i Sant Josep Obrer (Magraners) ens aplegàrem unes 150 persones al poble del Soleràs.

Primer vàrem visitar la Cooperativa Agrícola i provàrem l'excel·lència de la denominació d'oli verge d'oliva. Després celebràrem l'Eucaristia a l'església parroquial dedicada a la Verge de l'Assumpció.

El dinar fou molt animat, les postres compartides, boníssimes i la sobretaula musical. També els infants varen poder córrer i gaudir amb els jocs de tota la vida.

Per fer baixar el menjar varem pujar a les ermites, un lloc tranquil i ple de joia.

Ha estat una convivència ben familiar amb un ambient molt distès. Malgrat la pluja va ser un dia esplèndid i molt profitós.

Gràcies al Soleràs per l'acollida rebuda tant atenta i fraternal.

Trobada del Sr. Bisbe amb infants de Primera Comunió

El passat diumenge 26 d'abril va tenir lloc a l'Acadèmia Mariana la primera trobada d'infants de l'Arxiprestat Seu Vella que enguany faran la Primera Comunió. La iniciativa, que feia temps que havia anat madurant entre l'arxiprest, Mn. Porta, i l'equip de catequistes de l'arxiprestat, s'ha pogut fer realitat enguany, set mesos després del nomenament del nou bisbe de la diòcesi, Monsenyor Joan Piris.

Tot i la intensa pluja del matí, els pares amb els seus fills, mossens i catequistes van acudir a la cita. La trobada es va iniciar puntualment a les 12 del migdia al teatre de l'Aca-

dèmia Mariana amb un diàleg que el senyor bisbe va procurar amb tots els allí presents, que omplien la sala. Primer amb els infants, ressaltant la presència real de Jesús al sagrari, el valor de la celebració eucarística del diumenge, i fent-los conscients que la Primera Comunió calia que fos “la primera de les comunions” que farien al llarg de la seva vida. Tot seguit, mentre els infants s'esplaiaven amb jocs al claustre, acompanyats per unes catequistes, el senyor bisbe va continuar el diàleg amb els pares i catequistes. Amb el mateix to distès, i compartint algunes vivències personals, va incidir als pares en

què el testimoni educa més que les paraules. També va encoratjar a tots a seguir sembrant amb esperança en el cor dels infants.

A continuació tots ens vam traslladar a l'Oratori de la Verge Blanca, on el senyor bisbe va presidir

una eucaristia, concelebrada per Mn. Porta. Hi va haver participació activa dels infants, pares i catequistes en els cants, lectures, pregàries, ofrenes... enmig d'un clima de pregària i joia compartida. Jesús ressuscitat es va fer més proper a tots en aquest diumenge de pasqua.

Celebració de la Festa de la Mare de Déu de Montserrat

El trídium de la Festa fou celebrat solemnement per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat. En tres llocs diferents.

Dia 24, al poble de la Granadella. Feia un any que havia estat entronitzada la Imatge de la Mare de Déu de Montserrat al temple. A les 8 del vespre i amb la presència de la Junta de la Confraria es va celebrar l'Eucaristia amb el rector i el consiliari; ens presidia la Imatge nova. En l'homilia es ressaltà que enguany totes les confraries i romeries de Catalunya, a proposta de la Pastoral de Montserrat, tindrien com a lema. **"Amb Maria cantem un càntic nou"**.

Que tot recordant que a Montserrat serem acompanyats en els nostres cants amb un orgue nou i que a la Granadella tenim el campanar majestuós signe d'una nissaga de cristians que varen ser capaços d'inculturar la seva fe, ara nosaltres els cristians del 2009, hem de cantar un càntic nou amb Maria i, tal com feia ella, **ho hem de fer amb la Lectio Divina**.

Després del Sínode universal de bisbes amb Benet XVI, dedicat

a la presència de la Paraula dins l'Església, hem d'anar cantant un cant nou d'Evangelització, precedits i seguits per la Lectio Divina, que encara no hem assolit els cristians com a mitjà normal de pregària.

En acabar la celebració, la Junta explicà als feligresos les actuacions que tenim cada any que són sobretot la **Romeria amb adults i la Colònia Qumran amb nens** la setmana de Sant Benet del 7 al 14 de juliol. I durant l'any l'animació de les festes de la Nativitat de la Mare de Déu i la del 27 d'abril.

Dia 25, a la parròquia del Carme, de Lleida. Es va escollir perquè aquest any celebra el cinquantenari de la inauguració del temple parroquial. La coral del Carme va solemnitzar els cants de l'Eucaristia, concelebrada per Mn. Joan R. Ezquerria i el Consiliari de la Confraria, Mossèn Xavier Batiste.

Hi assistien també les corals de Rosselló, Torrefarrera i l'Orfeó Lleidatà, que després de la cerimònia, van "cantar contra la Fam", segons el lema de Mans Unides. És el concert que tradicionalment es feia a

l'Auditori Municipal, i que aquest any s'ha realitzat repartint les corals per diverses parròquies de la Ciutat.

En la pregària dels fidels, encomanàrem a la Mare de Déu de Montserrat la nostra terra, la nostra gent i tots els qui viuen i treballen amb nosaltres a Catalunya. Que siguem fidels a les arrels cristianes que donaren saba a la terra catalana; terra que volem oberta i solidària amb tots els pobles veïns i llunyans.

Dia 26. Vetlla a Montserrat.

Juntament amb molts cristians de Catalunya, també els lleidatans van participar a la vetlla de pregària que cada any se celebra a Montserrat la nit abans de la Festa. Pregària, contemplació, silenci, escolta de la paraula de Déu i cants... són sempre els ingredients d'aquesta vetlla, que és per a tots la preparació immediata de la Festa.

Dia 27 a la Catedral. És el moment. És el dia de la Festa de la Mare, de la Verge Bruna. La ciutat de Lleida es bolcà el dia de la festa de la Moreneta en la seva seu a la Catedral. Durant tot el dia molts lleidatans s'aproparen al seu altar duent flors i ciris. Ja al matí, a les nou, l'Eucaristia, presidida pel Consiliari, Mn. Xavier Batiste, reuní bon nombre de fidels que seguiren amb devoció la Santa Missa

Acabada la Missa, es beneïren les rametes de boix, amb que s'obsequiava a tots els fidels que, en gran nombre, pujaven al cambril per besar la imatge de la Mare de Déu de Montserrat.

Fou durant tot el dia que els lleidatans, de ciutat i vinguts de po-

bles, passaren per la catedral. Moltes mares amb els nadons pujaven al cambril. Que, ja de petits, se sentin estimats per la Mare del cel i l'estimin. L'ofrena de flors no parava.

A la tarda, a les set, s'iniciaren els actes amb el rés de la "Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat", intercalant alguns cants, i mitja hora més tard, la missa solemne presidida per Mons. Joan Piris, Bisbe de la Diòcesi i concelebrada amb diversos membres del Capítol i altres preveres, donà com a resultat una llúida cerimònia amb l'assistència de nombrosos fidels que ompliren la nau central del temple.

Mons. Piris, en la seva homilia es mostrà admirat de la participació lleidatana en aquesta celebració i animà amb les seves paraules a seguir el camí marcat per Maria, Cambra de la qual eixí Crist el Senyor i Seu de Saviesa, per progressar en la fe i en l'acció envers els germans, mitjançant la pràctica de la caritat i la formació en la doctrina de l'Església per donar un testimoni convincent en la vida ordinària i en les circumstàncies actuals.

La cerimònia va acabar amb el cant de la Salve i el Virolai, i tot seguit l'Exm. i Rvd., Sr. Bisbe, acompanyat dels concelebrants, veneraren la Santa Imatge de la Mare de Déu de Montserrat tot pujant al cambril ple de flors, i encara varen quedar-se prop de la Moreneta molts fidels lleidatans gaudint de la presència de la nostra Mare.

Xerrada del sr. Bisbe, als voluntaris de Càritas diocesana

Càritas diocesana de Lleida
 Va acollir, el dimarts 28 d'abril, la xerrada de Mons. Piris, *"El compromís de l'Església al servei de la caritat"*. El varen acompanyar el delegat i el director de Càritas, el germà Benet i Ramon Baró. Van assistir un centenar de persones.

Mons. Piris va començar la xerrada llegint una carta oberta de Càritas Leganés al seu alcalde on es remarcava que Càritas no té un paper de suplència de l'Administració Pública i que és necessari un treball més coordinat per tal de donar una atenció integral a les persones.

Seguidament va exposar que els agents de Càritas hem de ser testimonis creïbles de la seva presència promovent experiències salvadores amb paraules i fets. Hem de revisar l'estil de la nostra presència testimonial en el món i les nostres motivacions fonamentals, una revisió de la nostra conducta, detallada i exigent, sense separar religió i vida. Hem de ser coherents, hem de viure l'Eucaristia, hem de ser expressió d'amor que busca el bé integral de l'ésser humà, hem de servir en actitud d'escolta, hem de donar resposta a les noves pobreses i hem de concretar la caritat amb la virtut cristiana de la solidaritat.

L'Església, en cap cas ha de quedar-se al marge d'aconseguir

una societat, el més justa possible. L'Església ha d'esser entesa com una comunitat de testimonis i no com un testimoni individual. Càritas és Església, és un instrument eficaç, però no es tracta només de gestionar recursos, sinó de donar veu de manera contínua, concreta, personal i comunitària a l'història de Jesús que vingué a anunciar als pobres l'Evangeli i passà fent el bé, fins al sacrifici de la seva vida. Càritas ha de crear serveis d'amor solidari; educar i practicar l'austeritat; i ser testimonis de gratuïtat sense esperar recompensa.

Va finalitzar l'exposició donant a conèixer el resultat de la campanya "Càritas davant de la crisi", 13 nous socis i un total de 34.000 € de donatius; informant del resultat de l'estudi de la necessitat i viabilitat d'un menjador social, encarregat pels preveres de l'arxiprestat de la Seu Vella, en el qual es visualitza que hi ha moltes famílies amb necessitats d'aliments però, que el millor és augmentar la distribució d'aliments per a què puguin gaudir-los d'una forma digna a casa seva. També va dir que s'està estudiant la possibilitat d'oferir algun edifici poc utilitzat, per una qüestió no gaire ben resolta: l'atenció integral a transeünts i persones sense llar.

Inauguració de “Troballes-Càritas parroquial d'Alcarràs”

Dimecres dia 29 d'abril a les 11 del matí, una seixantena de persones vàrem celebrar l'obertura de la tenda de roba de segona mà a la vila d'Alcarràs. L'acte d'inauguració va consistir en un breu torn de paraules: mossèn Xavier Navarro va donar la benvinguda a tothom i les gràcies a totes les persones i institucions que han col·laborat perquè la tenda sigui una realitat.

A continuació, el Sr. Albert Puchol, president de **Troballes**, va fer una breu menció sobre la finalitat social de l'entitat. A continuació, el Sr. alcalde Gerard Serra va recolzar amb les seves paraules la iniciativa i va engrescar els assistents a apostar pels valors humans. Finalment, el Sr. bisbe Joan Piris va beneir l'acte amb la seva presència i la seva paraula. En la seva intervenció va subratllar la importància del voluntariat, ens va felicitar pel treball realitzat i ens va interpell·lar a continuar fent coses en grup i en col·laboració “per

al bé comú de tots”. Va subratllar –també– la importància del servei com a forma de vida. Els assistents van aplaudir amb èmfasi al finalitzar el torn de paraules. Per acabar, les voluntàries van oferir un aperitiu a tots els assistents.

Durant tot el matí, la gent de la vila va poder visitar el local i comprovar la qualitat i quantitat del gènere ja exposat. Les felicitacions van ser mútues i cordials ja que –al nostre entendre– s'ha obtingut una molt bona resposta per part de tothom. Donem gràcies a Déu i a tots els qui han col·laborat.

La tenda d'Alcarràs obrirà quatre tardes a la setmana, de dimarts a divendres.

Horari : 17:00 h. fins les 20:30 h. Telèfon i informació: 973 784 100 (tenda) o 973 790 065 (capella Sant Sebastià).

Mn. Xavier Navarro

Eucaristia del Primer de Maig de la Pastoral Obrera

Com cada any, la delegació de Pastoral Obrera del Bisbat de Lleida ha organitzat una celebració Eucarística en el marc del Dia del Treball. Com de costum, s'ha triat una parròquia d'ambient treballador. Aquest any s'ha realit-

zat a Sant Andreu Apòstol (carrer cavallers).

La celebració va comptar amb la presidència del Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris, i l'acollida calorosa de la comunitat parroquial. Els cants van anar a càrrec del cor “Santa

Trinidad” integrat per immigrants guineans, feligresos d’aquesta parròquia.

En el marc de la celebració del Dia del Treball, aquesta delegació organitza una taula rodona amb el títol: “Món del Treball: Oferim esperança”. En aquest acte s’hi compartiran diverses experiències

del món del treball, la petita empresa i la immigració fent èmfasi en les visions esperançadores i solidàries. Després s’obrirà un diàleg amb tots els assistents. Aquesta taula rodona tindrà lloc al centre cívic municipal “Centre Històric” (Plaça de l’Ereta, s/n) a les 20 h. del dia 5 de maig. L’entrada és lliure.

50 anys de la parròquia de Nostra Sra. de Montserrat

El diumenge 3 de maig varem tenir el goig de compartir amb el Sr. Bisbe Joan Piris Frígola, els 50 anys de la nostra parròquia.

La parròquia Nostra Senyora de Montserrat; referència, en els seus inicis, de part de l’horta de Lleida, cada cop resta més atansada a la ciutat.

De la història de la nostra parròquia en forma part, i de manera molt singular durant els darrers 30 anys, Mossèn Ramiro Ballarín.

A la nostra parròquia es respira pau i, si hagués de definir amb dues paraules el treball de la parròquia,

crec, sense por a equivocar-me, serien la flexibilitat i l’acollida de tots: grans, joves i petits. Això ens dóna energies i molta il·lusió per tirar endavant en un projecte de vida, que, si el sabem transmetre dia a dia serem cada cop més els qui el voldrem compartir. Penso que anem, com deia Jesús, pel bon camí.

Agraïm també la nota de color i el caliu que varen donar a la festa el Cor de la Catedral, les pubilles i els companys de l’Associació de Veïns.

Margarida Llop

Taula rodona: “Món del treball: Oferim esperança”

El passat 5 de maig, Acció Catòlica Obrera i la Delegació de Pastoral Obrera del Bisbat de Lleida van organitzar una taula rodona amb el tema: **Món del Treball: Oferim Esperança**. El lloc escollit va estar el centre cívic municipal “Centre Històric” de la Plaça de l’Ereta de Lleida.

Es van poder escoltar quatre testimonis senzills des dels àmbits del treball, la petita empresa i la immigració. Tots quatre van testimoniar que els petits esforços personals poden donar una dimensió esperançadora a situacions complicades. Després es va obrir un intercanvi d’opinions entre tots els assistents.

La Generalitat reconeix la tasca dels Religiosos

L'objectiu de l'acte era un reconeixement que fa el Govern de la Generalitat de la tasca social que les Comunitats de Religiosos i Religioses de Catalunya fan a tot el país en favor de les persones més necessitades o marginades.

Un reconeixement institucional necessari. No tant perquè el necessitin o l'esperin els actors d'aquesta tasca impressionant –els religiosos i religioses–. Aquest reconeixement el necessita la societat.

No es pot amagar, ni silenciar. Cal que sàpiga la societat què i quant fa l'Església per les persones necessitades. I amb quin desinterès ho fa. Des de l'anonimat i sense afany de protagonisme.

Tot això ha quedat d'alguna manera expressat en aquest acte de la Paeria que comentem. Una cosa semblant es va fer, ja fa dos mesos, al palau Sant Jordi de la Generalitat.

Lleida ha estat la primera ciutat, després de Barcelona, on s'ha presentat aquest informe de reconeixement, que es pensa presentar pròximament a altres ciutats de Catalunya.

La presentació de l'informe va tenir dos parts: la tasca dels religiosos i religioses a Catalunya en

general, per concretar-se després a la ciutat i província de Lleida.

Tant la presentació que va fer el Germà Marista, Lluís Serra, Secretari General de la URC (Unió de Religiosos de Catalunya), com la reflexió de la Presidenta de la URC, Germana Cristina foren del més gran interès.

L'acte ha estat presidit per l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i ha estat a càrrec del vicepresident de la Generalitat de Catalunya Josep Lluís Carod Rovira.

El paer en cap ha destacat la important tasca social que realitzen les entitats religioses a Lleida, dedicades a l'atenció dels més febles, especialment en aquests moments de situació de crisi.

Per la seva banda, el vicepresident de la Generalitat, Josep Lluís Carod Rovira, ha explicat que amb l'estudi es vol reconèixer la tasca que realitzen les entitats religioses a Catalunya, que tot sovint ofereixen serveis on l'administració no pot arribar.

Fou també de molt interès la presentació de tot l'acte que va estar a càrrec de la Sra. Montserrat Coll, Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat.

El Sr. Bisbe rep els nens i nenes de Comunió del Col·legi Episcopal

El Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris, va conèixer els nens i nenes del Col·legi Episcopal que enguany rebran, per primera vegada, l'Eucaristia.

La trobada cordial va tenir lloc el dia 7 de maig al Palau Episcopal i es va dibuixar de la següent manera: Primerament, un cop arribats a les 11:30, el Sr. Bisbe va preguntar-nos si el que celebràvem era la primera comunió o la primera de les comunions. La resposta, un cop pensada, va ser la segona car després de la primera n'hi haurà d'altres. Tot seguit se li va oferir al Sr. Bisbe diferents escrits dels nens i nenes sobre que era per a ells aquest esdeveniment tant important en la seva vida i en la vida de les seves famílies i en la vida del Col·legi. Va ser sorprenent escol-

tar la devoció amb la que els nens exposaven els seus escrits i com, tots ells, exposaven la importància de Jesús, com el Gran Regal, enfront tots els altres aspectes referents a aquest gran dia que tindrà lloc el 17 i 24 de maig respectivament a la S. E. Catedral de Lleida.

Més tard va haver-hi el torn de paraules dels nens i entre elles va haver-ne una de personal referent al nostre Pastor sobre en quin moment es va sentir cridat per ser prevere. Finalment, davant un quadre de la Mare de Déu, vàrem cantar junts amb el Sr. Bisbe el Virolai i li vàrem agrair la seva atenció i dedicació envers nosaltres, els nens i nenes del Col·legi Episcopal, que ens preparam per rebre Jesús.

La Paeria de Lleida guardona quatre entitats d'Església

En el marc de la Festa Major en honor de sant Anastasi, el Sr. Àngel Ros, alcalde de Lleida, va lliurar, el divendres 8 de maig, les plaques i medalles de la Paeria i de la Ciutat: 16 plaques a entitats lleidatanes, tres medalles de la Paeria i una medalla de la Ciutat, en reconeixement als homes i dones de la ciutat que han destacat per la seva trajectòria i a les entitats que han tingut un paper rellevant en el dia a dia de la ciutat, en el transcurs

de molts anys. Entre els guardonats hi ha 4 entitats d'Església:

- **Club Esportiu Maristes Montserrat Lleida:** Placa de la Paeria al mèrit esportiu, tot coincidint amb el seu 25è aniversari.
- **Franciscans de Lleida (els frarets):** Placa de la Paeria al mèrit cultural, presents a Lleida des del 1217.
- **Parròquia Mare de Déu del Carme:** Placa de la Pa-

eria al mèrit cultural i artístic, tot coincidint amb el seu 50è aniversari.

- **Mans Unides Lleida:** Placa de la Paeria a la solidaritat, tot coincidint amb el seu 50è aniversari.

L'acte tingué lloc a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Lleida, plena de gom a gom. Començà a les vuit del vespre i estigué presidit pel paer en cap, Sr. Àngel Ros, acompanyat dels Regidors. Estaven també els representants dels diferents partits polítics, així com els lleidatans que tenen escons en el Parlament espanyol o català. També hi eren l'ex-alcalde de Lleida Sr. Antoni Siurana, el rector de la UdL Sr. Joan Viñas, el bisbe de Lleida Mons. Joan Piris, entre altres personalitats.

En primer lloc es procedí a la proclamació de les Pubilles de la Festa Major, deu noies de diversos barris de la ciutat, abillades amb el vestit típic lleidatà, reberen la banda que els acredita com a tals i que representaran al jovent de Lleida durant tot un any.

Tot seguit, el paer en cap lliurà solemnement les plaques i medalles que el Ple de l'Ajuntament havia concedit per unanimitat. Cada lliurament fou seguit d'un fort aplaudiment. Per tots els guardonats el Sr. Àngel Ros tingué paraules d'afecte i felicitació, a la vegada que justificava la raó del guardó. De les entitats d'Església digué:

“La quarta Placa de la Paeria al mèrit esportiu d'aquest any ha

estat concedida al **Club Esportiu Maristes Montserrat**. Un col·legi amb una presència a Lleida més que centenària, que ha mantingut en tot moment la rellevància de l'esport, com a pràctica saludable i com a mitjà per a la difusió dels valors que acompanyen la seva pràctica. La iniciació en els esports del seu alumnat, i els equips de bàsquet i futbol sala són la plasmació d'una pràctica esportiva, també en competicions, i d'una reeixida formació integral de nois i noies, amb la pràctica dels esports. Que sigui per molts anys.”

Recollí la placa el Sr. Llorenç Claramunt, director del Centre.

“La Placa de la Paeria al mèrit cultural vol fer un reconeixement a una de les institucions més antigues de la nostra ciutat. Es tracta dels **Franciscans de Lleida**, carinyosament anomenats per l'apel·latiu popular de: “Els Frarets”. Tot i el seu establiment a Lleida a començaments del segle XIII, els Franciscans vàrem fundar el convent de Sant Antoni l'any 1908, fa doncs un centenar d'anys. El convent va ser durant 30 anys residència universitària i, finalment, residència geriàtrica. La seva implicació en el teixit social i cultural de Lleida ha estat una gran aportació per a la nostra ciutat. El guardó que acaben de recollir és una mostra més del nostre agraïment per tants anys de servei, que esperem puguin continuar molts anys més”.

Afegí que mostra de la presència dels franciscans a Lleida s'ha pogut constatar en les restes de l'antic convent trobades en les

excavacions de la plaça Ricard Viñes. Recollí la placa fra Joaquín Recasens, Guardià del Convent de Sant Antoni de Pàdua.

“Una altra institució religiosa a la qual hem volgut atorgar la Placa de la Paeria al mèrit cultural és la **Parròquia de la Mare de Déu del Carme**. Durant més de 50 anys aquesta parròquia ha estat, i és, un centre comunitari de gran dinamisme, sempre atent a les necessitats dels seus parroquians, i, també, un centre d’atenció obert a tots, lleidatanes i lleidatans. El guardó, remarca que el Carme ha estat un centre de difusió cultural i d’activitats recreatives, especialment per als joves, molts dels quals, arribats a l’edat adulta, guarden un gran record de les seves activitats juvenils en aquesta parròquia. Que sigui per molts anys.”

També ressaltà la tasca que la parròquia fa en l’acolliment i integració dels nouvinguts a la ciutat. Recollí la Placa Mn. Joan Mora, rector de la parròquia.

“Premiar la solidaritat d’entitats ciutadanes ha estat present, any rere any, en la distribució d’aquests guardons. La solidaritat marca la diferència entre qui exerceix de ciutadà i qui no. Per això, volem remarcar la tasca que, des de fa 50 anys, realitza **Mans Unides de Lleida**, creant una gran xarxa solidària en la nostra ciutat, que contribueix a l’eradicació de la pobresa, que ajuda a cobrir les necessitats socials bàsiques, i que potencia la solidaritat de lleidatanes

i lleidatans, sensibilitzant-los en un major coneixement, i per tant en una major comprensió, dels nostres conciutadans més desvalguts. Una tasca mereixedora de la Placa de la Paeria al mèrit solidari; un mèrit que, estic segur, continuarà destacant en els anys a venir.”

Recollí la Placa la Sra. Pilar Menéndez, presidenta de l’ONG.

En acabar el seu parlament, el Sr. Ros demanà un fort aplaudiment perquè tots els presents manifestessin el seu agraïment als guardonats. Aplaudiment que no es féu esperar i que el públic brindà generosament.

A continuació, el paer en cap presentà al catedràtic de Biologia Cel·lular, Sr. Josep Esquerda, com a pregoner de la Festa Major de 2009, i del que digué que “És una de les persones que ha impulsat amb més empena, continuïtat i eficàcia els estudis de medicina a la Universitat de Lleida”. El definí com un científic, un savi, un amic i lleidatà declarat.

Per la seva part, el Sr. Esquerda manifestà de bon començament la seva estimació per Lleida i la satisfacció que sentia per viure i treballar a la seva ciutat. En el seu pregó ressaltà el vessant humà de la ciència, i la llibertat en prioritzar la forma d’aplicar la tecnologia, per exemple al tercer món: “protegir la vida dels seus habitants o incrementar els beneficis econòmics d’occident”. Així mateix alertà de la desinformació que algunes persones poc preparades o visionàries donen sobre els

avanços en la recerca biomèdica en els mitjans de comunicació social, despertant falses expectatives. Els assistents seguien amb atenció les paraules del Sr. Esquerda, que agrairien amb un fort i prolongat aplaudiment, la qual cosa remarcà públicament l'alcalde dient-li que l'aplaudiment reflectia l'entusiasme del discurs.

Per acabar l'acte, el Sr. Ros va fer una crida a tots els ciutadans a sortir al carrer i gaudir de les festes. Recordà que bombers, tècnics, guàrdia urbana i demés equips de seguretat de la ciutat estarien presents perquè es desenvolupés una

excel·lent Festa Major. I afegí que les festes esdevenen un exercici de convivència ciutadana, un espai per la convivència i el civisme.

Acabat l'acte, i mentre els presents es retiraven de la sala, vingueren les fotografies de grup dels guardonats, de les pubilles, etc. En aquesta ronda de fotos, els representants de les quatre entitats d'Església es feren una amb el bisbe Piris, a la que s'afegiren l'alcalde, la presidenta de la comissió de festes i el pregoner de la festa d'enguany.

A tots, els residents a Lleida i els que vinguin de fora aquest dies,
Bona Festa Major!

Celebració de Noces Presbiterals

El passat dissabte 9 de maig a la Casa de l'Església, Acadèmia Mariana, varem festejar 21 preveres que compleixen enguany les noces d'or, d'argent, de platí i, un d'ells, les noces de brillant (75 anys de sacerdoci).

Aquest són els mossens homenatjats:

• Noces de Brillant:

- Mn. Francisco Trell Torres

• Noces de Platí:

- Mn. Antoni Ballarín Solana
- Mn. Ramir Ballarín Solana
- Mn. Valero Beltrán Larroya
- Mn. Jesús Galicia Asensio
- Mn. Josep Miarnau Veà

• Noces d'Or:

- Mn. José Antonio Boix García

- Mn. Joan R. Ezquerra Pociello
- Mn. Javier Gros Pomar
- Mn. Luis Lasheras Ballarín
- Mn. Julio de León Domínguez
- Mn. Francesc Miret Prió
- Mn. Àngel Moril Zuferrí

• Noces d'Argent:

- Mn. Antoni Agelet Delpueyo
- Mn. Vicenç Alfonso Miret
- Mn. José María Huerva Mateo
- Mn. Josep Jordan Ibarz
- Mn. Joan M. Martínez Figuerola
- Mn. José Luis Pueyo Jiménez
- Mn. Jesús Sans Compte
- Mn. Joan Suñol Bosch
- Mn. Plàcid Burgués Español,
diaca permanent

En l'Eucaristia, presidida pel bisbe diocesà, compartint la Paraula i el Pa, vam fer present a Aquell que

és la font i el motiu de tantes fidelitats al llarg de la vida dels honorats preveres.

Tots vàrem fer pinya, bisbe, preveres, famílies i fidels presents, units en l'agraïment a Déu i als germans homenatjats. En la celebració eucarística recordàrem també amb simpatia tots els companys que compartiren, en les diferents dates d'ordenacions, l'opció presbiteral, i que ja han passat a la casa del Pare.

A l'homilia, Mons. Joan Piris, era el primer any que celebrava amb el clergat de Lleida les nocces presbiterals, es manifestà molt content de viure aquesta jornada i ens encoratjà a agrair a Déu tots aquests anys de fidelitat de tants mossens, al temps que cal demanar als fidels diocesans una pregària constant perquè siguin nombrosos els joves que acceptin la

crida de Déu a dedicar la seva vida als altres en el sacerdoci.

Després de l'Eucaristia hi hagué una conferència d'un prevere lleidatà, Mn. Joan Esquerda Bifet, resident a Roma. Recordant el moment en què sant Pau utilitzà l'areòpag d'Atenes per presentar a Crist ressuscitat, Mn. Esquerda va citar una vintena dels nous i actuals areòpags, en els quals, preveres i batejats, estem cridats a ser testimonis.

Un dinar de germanor va concloure la festa. En ser pràcticament tot el clergat diocesà i una dotzena de mossens de la diòcesi de Barbastro-Monzón, antics companys nostres a Lleida, vàrem dinar al claustre de l'Acadèmia Mariana: un espai que afavorí encara més l'ambient d'alegria, de germanor que tots respiràvem.

J.A.B.

Sant Anastasi a Lleida

Del 9 a l'11 de maig, Lleida celebrava el patró de la ciutat, sant Anastasi, reconegut pel Vot dels Paers des del 1627. És la festa major de maig. Grups musicals, danses, batalla de flors, focs d'artifici, etc. tot per animar uns dies agradables i de convivència. Tampoc hi falta l'acte específic en honor del sant Patró. El dilluns 11 hi hagué l'Eucaristia presidida pel Bisbe diocesà Joan Piris. Molta gent, amb

les autoritats municipals, s'aplegaren en l'escolta i l'acció de gràcies.

En aquest temps de festa, els creients no volent separar llur fe de llur vida, ni llur vida de llur fe, participaren a l'Eucaristia com un moment de coherència. El cristià accepta –ens ho recordà el Sr. Bisbe– els trets religiosos i transcendents de Jesús, la qual cosa ens porta a formar recament les consciències a l'escola de l'únic Mestre. “Quan alguns valors,

com la riquesa, el poder i l'amor s'absolutitzen, fent-los meta de la vida i fi de la realització humana, es desnaturalitzen", afirma monsenyor Joan Piris.

Després de l'Eucaristia, s'organitzà la processó fins a la plaça de Sant Joan, on hi hagué l'ofrena floral dels lleidatans i lleidatanes.

Celebració dels 25 anys del Moviment "Vida Creixent"

Avui s'ha celebrat, a Barcelona, el 25è aniversari de la implantació a les diòcesis catalanes i a les de les illes Balears del moviment cristià de gent gran "Vida Creixent".

A les 11 h, el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, ha presidit, a la basílica de Santa Maria del Mar, plena de fidels de gom a gom de totes les diòcesis, una solemne Eucaristia, en la qual han concelebrat l'arquebisbe de Tarragona i els bisbes de Girona, Lleida, Solsona i Terrassa. Els altres bisbes de Catalunya i les Illes s'hi han adherit. Han concelebrat també un gran nombre de sacerdots consiliaris del moviment. En l'homilia, el Cardenal ha donat gràcies a Déu per aquests vint-i-cinc anys de compromís de tanta gent gran cristiana que volen seguir creixent en la fe, l'amis-

tat, l'espiritualitat i el testimoni, i els ha exhortat a aportar a l'Església i a la societat tot el cabal d'experiència i de generositat acumulada al llarg de tota la vida.

Els assistents a la celebració s'han traslladat després al Palau de Congressos de Catalunya on ha tingut lloc el dinar de germanor. En acabar, s'ha lliurat als assistents el llibre que recull la història d'aquests 25 anys.

"Vida Creixent" és un moviment internacional iniciat a França l'any 1962, estès avui en més de 60 països i reconegut per la Santa Seu com una Associació de fidels de dret pontifici. A Catalunya, Andorra i les Illes Balears compta amb uns 400 grups que agrupen prop de 6.000 persones.

Barcelona, 15 de maig de 2009

Consell estatal de l'ACO (Acció Catòlica Obrera)

El cap de setmana, 15, 16 i 17 de maig, s'ha celebrat a l'Acadèmia Mariana de Lleida el IXè Consell estatal de l'ACO (Acció Catòlica Obrera).

Amb el lema **Ser llevat dins la massa**, més d'un centenar de persones de diferents grups de l'ACO (Catalunya, Balears, País Basc, Madrid i Andalusia) han tre-

ballat les prioritats per als propers quatre anys.

Han acompanyat aquesta trobada representants de moviments germans i internacionals. També hi ha assistit el secretari general de CCOO de les Terres de Lleida.

Després d'uns dies de convivència intensa el diumenge s'ha clos el Consell amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Joan Piris, bisbe de Lleida.

Josep Anton Belchi
Responsable de l'ACO a Lleida

Celebració del Dia del Malalt a l'Arnau de Vilanova

Diumenge, dia 17 de maig, hem celebrat la pasqua del malalt. Aquest any, sota el lema. **“Creure, viure i celebrar l'Eucaristia”**.

Sempre que celebrem l'Eucaristia recordem els malalts, aquells que no hi poden assistir físicament, ens preocupem per la seva salut, preguem per ells i procurem que participin rebent la Comunió. Però en l'Eucaristia d'aquest dia hi han estat presents d'una manera molt particular, un grup que hi va participar rebent també el sagrament de la Santa Unció.

La missa fou animada amb els cants alegres del Coro de Andalucía, “Alma y compás”. Tots vam poder gaudir de la missa rociera, del cant de la Salve.

A continuació el mateix Coro Rociero ha passat per les deferents plantes de l'Hospital per tal d'oferir-los “sevillanes i fandangos” que van fer brollar més d'una llàgrima d'emoció i gratitud.

També el Servei de cuina s'ha unit a aquesta festa amb un menú especial per als malalts.

El Servei Religios féu entrega a tots els malalts d'un preciós regal, una cistelleta amb material de neteja i un petit “peluche”. També ho vam fer arribar als metges, personal de neteja i Infermeres que treballaven aquest matí de diumenge. A tots els va agradar molt. Pensem que encara que estiguem en temps de crisi i no tinguem pressupost de l'hospital per aquest acte no podem deixar els malalts sense aquest petit detall que els va fer brollar un somriure malgrat els seus sofriments.

Aquest any el tema del Dia del Malalt ens ha convidat a vigoritzar la pràctica pastoral de portar la comunió als malalts com aliment i consol per als qui pateixen. I també ens invita a rescatar el VIÀTIC com a comunió darrera que marca l'última etapa del nostre camí per aquest món que com a cristians iniciàrem

amb el Baptisme i completem amb la mort.

Crist a l'Eucaristia s'ofereix com a pa de vida, com aliment, "qui menja d'aquest pa viurà eternament" (Jn. 6,51). Eucaristia és tensió cap a la meta, és pregustar el goig promès per Crist, és prefigura i anticipa en la

fe i l'esperança el banquet escatològic en el Regne del Pare, anunciant la mort del Senyor fins que torni.

Continuem treballant per a què tots els dies siguin un dia del malalt, que siguin sempre objecte de la nostra predilecció i atenció.

Nova priora de les Carmelites Descalces de Lleida

El dissabte 23 de maig, la Comunitat de Carmelites Descalces de Lleida va elegir com a priora, per tres anys, la lleidatana Maria del Carme Colell Prats (com a monja, Mare Maria del Carme de l'Esperit Sant).

El procediment d'elecció és democràtic del tot: votació secreta de la comunitat i per un temps determinat. Són tres anys renovables per altres tres. Un tercer trienni requereix una autorització especial. La saviesa de les normes que regeixen l'elecció indiquen que no és bo romandre massa temps en el càrrec. L'elecció comença amb la invocació de l'Esperit Sant i acaba amb l'himne d'acció de gràcies "Oh Déu us lloem". Mentre es canta, una a una cada monja expressa la seva obediència a la nova priora amb l'abraçada de pau.

És a la partida de la Caparrella on hi ha el Monestir del Sagrat Cor de Carmelites Descalces des de l'any 1987. Elles van arribar a Lleida l'any 1686 i s'instal·laren inicialment en

una casa del carrer Cavallers, passant després al Convent del carrer de Sant Anastasi, al costat de la Catedral Nova, on hi van ser al llarg de tres-cents anys. En aquest moment, són tretze de comunitat. Cal agrair la seva perllongada presència en la nostra església de Lleida.

Les Carmelites Descalces vénen de la reforma que Santa Teresa de Jesús, d'Àvila, dugué a terme al segle XVI de l'Orde del Carme, al que ella pertanyia, en un intent de radicalitat evangèlica en el seguiment de Crist, obedient, pobre i cast.

Són una comunitat contemplativa que es caracteritza per dur una vida *amagada en Déu junta-ment amb el Crist* (Col. 3,3) per a la pregària d'adoració i lloança, –Déu sobretot–, i de intercessió per l'Església i el món, des de la solitud i el silenci.

No es té una comprensió com cal de la vida contemplativa quan es pensa que pot suposar un desenten- dre's del món quan hi ha tant a fer,

ans al contrari, és una implicació molt seriosa en la seva història i en la història de l'Església, la que en cada moment toca de viure, amb el desig profund de que Déu sigui conegut i acceptat com a *Pare de tots*, que

està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots (Ef. 4, 6), per tal que tots els éssers humans, siguin reconeguts en la seva personal dignitat i pugui esdevenir-se la *nova humanitat en Crist* (Ef. 2, 15).

Un esmorzar conversa

El dimarts 26 de maig, a La Mariana, els mitjans d'informació lleidatans es van trobar amb el senyor bisbe Joan Piris. El bisbe diocesà els va invitar a un esmorzar per afavorir un bon contacte i bones relacions de col·laboració. Una vintena de periodistes hi van assistir.

Des de l'inici, el bisbe Piris va agrair la participació de tots i va explicar com, després del Concili Vaticà II, ja no es pot parlar de l'Església i el món, sinó de l'Església en i amb el món. No hi ha doncs dues coses que caminen paral·lelament, sinó una mateixa realitat humana a la qual tots hem de servir amb diversitat d'aportacions.

Els periodistes varen presentar llurs qüestions per saber en quin punt es troba el litigi per les obres d'art amb la diòcesi de Barbastro-Monzón. EL Sr. Bisbe va reiterar que, personalment, no tenia cap novetat. Una altra cosa és els passos que altres hagin pogut donar a nivell jurídic. Va senzillament com-partir diferents moments que ell ha viscut referents a aquest assumpte. Molt concretament va explicar que, sovint, es parla i s'afirmen coses que no són exactes. Una d'elles

pretén que la Santa Seu no coneix o no ha estudiat suficientment els documents que se li han presentat sobre la propietat de les obres d'art, raó per la qual ha sentenciat el seu retorn a la franja, és a dir, al bisbat de Barbastro.

En aquest sentit, el bisbe Piris ha llegit un paràgraf d'una carta que va rebre personalment de la Santa Seu. En ell s'afirma que, contràriament a l'afirmació del Govern de la Generalitat, que tots els documents referents a la propietat de les obres en litigi han estat estudiats amb molta cura per la Santa Seu. A més a més, el Sr. Bisbe va afirmar que, des de l'inici les obres d'art eren una propietat de l'església.

En la conversa, el Bisbe diocesà ha expressat clarament que la diòcesi de Lleida és més que el problema de les obres d'art. Això ha permès parlar del treball social que es realitza a través de Càritas, que és un organisme plenament d'Església. També s'ha recordat la tasca cultural de l'IREL, l'Institut Superior de Ciències Religioses, i de tots els laics compromesos en la tasca de humanització en la realitat lleidatana.

Taller de cuina a Càritas parroquial de Castellldans

El grup de Càritas de la parròquia de Castellldans, recentment posat en marxa, ha organitzat el dia 26 de maig, un taller de cuina que va reunir més d'una vintena de dones de totes les edats i condició social.

Situat en el marc de les seves activitats, aquest taller tenia per finalitats fer conèixer el grup de Càritas, apropar una mica més les persones a la parròquia a través d'un acte d'interès públic, enfortir la convivència entre persones que, a vegades, se senten soles encara que visquin dins d'una mateixa comunitat

de veïns, i finalment estimular la participació conjunta en les iniciatives de Càritas.

Aquest taller va ser un èxit total, si mirem el nombre de participants i l'interès que hi van prestar. Volem agrair la disponibilitat del nostre rector Mn. Robert Louan i sobretot la gran mestria de la Teresa Gómez Torres i la Maria Victoria Gros Ezquerra, dues senyores del poble que van fer la demostració dels seus coneixements culinaris i habilitats. Tant de bo aquesta iniciativa assoleixi les seves finalitats pel bé de les persones i la glòria de Déu.

Cloenda de curs a l'IREL

El passat 28 de maig la comunitat educativa de l'IREL amb el seu president, el Bisbe Joan, va voler celebrar el final de l'actual curs 2008-2009. Es va fer amb una Eucaristia a la Capella del Seminari, i després vàrem fer un pica-pica a la terrassa del mateix edifici.

Enguany s'han diplomats 6 alumnes, que formen l'onzena promoció dels Diplomats en Ciències Religioses. També han acabat els dos cursos del Departament de Pastoral aplicada 11 futurs agents de pastoral, que formen la sisena promoció, i 6

alumnes de Llicenciatura en ciències religioses: la setena promoció. A tots ells els Sr. Bisbe els hi lliurarà el seu corresponent diploma en la Lliçó inaugural del nou curs que se celebrarà el 15 d'octubre amb la conferència "El diàleg intercultural i interreligió com a pràctica de l'amor", a càrrec d'Antoni Matabosch.

Els alumnes matriculats a l'IREL han estat enguany de 176, i les persones que han passat per les diferents activitats són al voltant de set-centes. A totes els hi desitgem bon estiu.

Vetlla de Pentecosta: ¿I avui, què ens diu l'Esperit?

La parròquia Santa Teresa Jornet, de la Unitat Pastoral de Cappont, acollí, el dissabte 30 de maig, la vetlla de Pentecosta que cada any organitza la Delegació d'Apostolat Seglar i l'Acció Catòlica.

Un centenar de persones, la majoria laics/ques, també alguns sacerdots, consiliaris dels diferents grups que formen la Delegació, i el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, compartiren unes hores per reflexionar sobre l'acció de l'Esperit Sant en les nostres vides, en l'Església de Lleida i en la nostra societat.

Joan Carles Nicuesa, delegat d'Apostolat Seglar, obrí la sessió donant la benvinguda als assistents, recordant a Mn. Ventura Pelegrí i Mn. Jaume Rubió (acs) que havien estat relacionats amb aquesta Delegació i agraint al Sr. Bisbe la seva presència. També manifestà el desig que la vetlla fos motiu perquè l'acció de l'Esperit ens desvetlli per continuar treballant pel Regne.

Tot seguit es passà a l'exposició de la ponència, *¿I avui, què ens diu l'Esperit?* que estigué a càrrec de Mn. Xavier Navarro, rector d'Alcarràs. En la seva exposició, Mn. Xavier donà unes pinzellades per ajudar a la reflexió. Entre altres coses digué què:

- Cal passar de la dimensió social de la fe, a una fe personal. Aprofundir en la fe, en l'amistat amb Jesús i en petites comunitats.

- Com els primers apòstols, hem de saber en qui creiem, per poder donar raó de la nostra fe.
- Pregar i treballar per la justícia. Som enviats al servei.
- Obrir-nos a la crida renovada al do de Déu, tot recordant que Déu és qui té la iniciativa i que sempre és fidel.
- Manifestar amor als pobres, donat que els pobres són el sagrament del Crist ressuscitat.
- Una crida a estimar el nostre món i conèixer-lo per millor proclamar-li l'Evangelí. En acabar l'exposició es passà a la celebració de l'Eucaristia que es féu conjuntament amb la comunitat parroquial de Santa Teresa Jornet. Estigué presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada pels sacerdots de la parròquia i els qui participaven de la vetlla. Dins la celebració, tot aprofitant el significat de la festa de la Pentecosta, el Sr. Bisbe conferí el ministeri de Ministres extraordinaris de la Comunió a nou feligresos de la parròquia. El seu rector, Mn. Lluís Sallán llegí el decret del Sr. Bisbe, com a resposta a la proposta que havia presentat Mn. Josep Alexandre Baró. Els cants, les guitarres, les diapositives, les espelmes, la participació de tothom i tot un seguit de detalls contribuïren a viure la Missa amb més intensitat.

Mons. Piris comentà en l'homília que, la Pentecosta és una

manifestació extraordinària de Déu, temps en que comença la fecunditat i moment en què Déu posa en les nostres mans la tasca evangelitzadora. Déu vol comptar amb la nostra col·laboració, per això ens envia. I com a enviats, cal que sempre tinguem present que Jesús és EL SALVADOR, per la qual cosa ha de ser el centre de les nostres vides. En aquesta línia de l'enviament emmarcà la tasca dels Ministres extraordinaris de la Comunió, com a persones enviades per la comunitat parroquial i actuant en nom d'ella.

Després de l'Eucaristia es continuà en la reflexió que havia encetat Mn. Xavier. De manera espontània diverses persones contestaren a la

pregunta que donava títol a la xerrada, explicant el què consideraven que l'Esperit els deia a cadascuna d'elles. Intervencions ben interessants que posaren de manifest la inquietud per ser fidels al seguiment de Jesús, per treballar per la justícia i la pau, per ser ferment i sal en la societat, ... per fer realitat ja, aquí i ara, els valors del Regne. Com a conclusió del treball de la tarda, el president de l'Acció Catòlica, Paco Baena, llegí el manifest de la Pente-costa d'enguany.

L'acte finalitzà en el pati de la parròquia compartint els aliments i begudes que entre tots havien portat. Una estona molt agradable d'acabar la jornada.

Crònica d'una tarda de reflexió al voltant de la crisi

El passat dissabte 30 de Maig, una quarantena de persones, ens aplegarem al Centre Cívic de les Borges Blanques. Havíem estat convocats per la parròquia, per participar en una tarda de reflexió al voltant de la crisi.

Ens van acompanyar en les dues taules rodones, per una part en Rafael Allepuz, professor d'economia aplicada de la Universitat de Lleida i president de Justícia i Pau de Lleida, i per l'altra, en Ramon Baró, director de l'Escola de capacitació agrària de Les Borges Blanques, i director de Càritas Diocesana de Lleida.

En la primera taula rodona, que tractava d'analitzar els vessants econòmics, polítics, ètics i espirituals de la crisi, ambdós conferenciantes explicaren d'on venia aquesta i què ens hi havia portat. Així com el Sr. Allepuz va tocar la part econòmica i alhora política, el Sr. Baró destacà els 14 anys d'economia ascendent i de bonança que es portava, comparant-los amb els darrers vuit mesos.

En la segona taula rodona, en la que és mirava de proposar com ser feliç en temps de crisi, el Sr. Allepuz va proposar entre altres coses, participar en grups de revisió de

vida, donat que davant d'adversitats i crisis, el suport del grup és essencial per superar-les. En quan al Sr. Baró, encarava un estat de felicitat en temps de crisi, en un canvi de vida: ajudant als altres i participant activament per donar resposta a les necessitats de la comunitat.

L'objectiu que ens havíem proposat en aquesta tarda de reflexió,

era aportar unes veus qualificades i diferents, per comprendre millor la crisi actual. Al dir de les persones que hi vàrem participar, ara tenim més coses clares, i algunes pistes d'actuació per ser feliços en temps de crisi.

Parròquia de les Borges Blanques

125 Aniversari de l'Adoració Nocturna de Lleida

Sobrepasar els cent anys ja sigui de vida quan es tracta d'una persona, o d'activitats quan es tracta d'una entitat, indica entre altres coses que la seva salut és bona.

En aquesta ocasió la ciutat de Lleida ha celebrat el cent vint-i-cinc aniversari de la fundació a la capital, de la secció d'Adoració Nocturna; la seva antiguitat la converteix en la tercera de Catalunya i la número onze del territori espanyol.

En remuntar-nos als inicis de la mateixa per mitjà del seu llibre d'actes fundacional trobem a la seva primera pàgina, amb una escriptura ferma realitzada amb la "plumilla" típica d'aquells temps, que els seus començaments daten del dia 25 de febrer de 1884 i a l'esmentada pàgina apareixen els que van ser els seus fundadors, als quals retem homenatge tant en el programa d'actes com al manual confeccionat per a la Vigília de celebració.

Va ser el primer president D. Juan Mestre Tudela; el vicepresident D. Ignacio Simón Ponti; realitzava les funcions de tesorero D. José A. Mostany Roure i D. José Peña Mero-la les de secretari, sent vicesecretari D. José Gené Congost. Realitzava la important tasca de director espiritual de la mateixa el Dr. José A. Brugulat, comptant amb quinze adoradors a més dels esmentats. De tots ells vam tenir un especial record en aquests dies.

Al llarg de tots aquests anys, les seues de l'Adoració Nocturna a Lleida han anat succeint-se. Tant la seva constitució com la primera vigília van tenir lloc a l'Oratori de Nostra Senyora dels Dolors, per això hem volgut celebrar en el mateix, el primer dels actes d'aquest 125 aniversari, consistent en una Hora Santa seguida de la celebració de la Santa Missa, el dia 28 de maig, dirigida pel Mn. Antoni Porta Pedrós, Arxiprest de la "Seu Vella", i rector de Sant Llorenç.

Inicialment les vigílies se celebraven els dijous i donada la seva durada és d'admirar la fe i l'esperit d'aquells adoradors que després d'una jornada de treball estaven tota la nit, per torns, en adoració al Senyor, per al matí següent incorporar-se de nou a les seves tasques. Amb tota seguretat les gràcies assolides per aquells adoradors han estat el que ha permès que hagi arribat fins als nostres dies.

Després del parèntesi de la guerra en el qual les vigílies van haver de realitzar-se d'amagat; l'Adoració Nocturna va reprendre les seves vigílies en una capella provisional a l'edifici de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, des d'on es va traslladar el 1944 a l'església parroquial de Sant Pere i un any després a la ja reconstruïda de Sant Joan, tornant el 1959 a l'Oratori de Nostra Senyora dels Dolors. Posteriorment es va traslladar a la Santa Església Catedral on va romandre fins a l'any 2004 en què es va traslladar a l'església parroquial de Sant Llorenç on té la seva actual seu.

El segon dels actes d'aquest 125 aniversari va consistir de nou en una Hora Santa seguida de Santa Missa celebrada pel Mn. Daniel Turmo Gargallo, canonge de la Santa Església Catedral de Lleida i Consiliari de l'Adoració Nocturna. En la mateixa vam tenir un especial record per tots aquells adoradors i adoradores morts al llarg d'aquests 125 anys, dels quals tenim l'esperança que intercedeixin per nosaltres

i permetin que la nostra secció de Lleida continuï creixent.

Les vigílies en l'actualitat han modificat la data de realització i també la durada de les mateixes. Al present, aquestes vigílies mensuals se celebren els dissabtes i tenen una durada de cinc hores, de les quals tres se'n realitzen per torns d'una hora entre tots els adoradors i adoradores assistents.

Cada una d'aquestes vigílies té un esquema que es manté en comú per a tot el món i consisteix en el següent: Una reunió prèvia en la qual s'estableixen els torns, es realitzen els advertiments previs i es llegeix una meditació que és comuna per a tot Espanya. Prossegueix la vigília amb el rès del Sant Rosari i una vegada finalitzat, seguint al capdavanter, els assistents es traslladen a la capella del Santíssim on tots junts realitzen el rès de "Vigílies" en acció de gràcies per quant se'ns ha concedit i realitzat amb encert.

Finalitzades les vigílies té lloc la celebració de l'Eucaristia, que acaba amb l'exposició del Santíssim i després de la presentació d'adoradors en comencen els tres torns de seixanta minuts cadascú. Acabat l'últim torn, es reuneixen de nou tots els adoradors per al rès de "Laudes" amb què se celebra especialment la resurrecció del Senyor Jesús.

Si la vigília ha estat presidida per un sacerdot, acaba amb la benedicció de tots els adoradors que han acompanyat el Senyor amb amor aquella nit.

D'una manera més breu celebrem la nostra vigília extraordinària el dia 30 de maig a l'actual seu de l'església de Sant Llorenç. La celebració va ser presidida per l'Excel·lentíssim i Reverendíssim Sr. Bisbe de Lleida Mons. Joan Piris Frígola, assistint a la mateixa, tots els adoradors i adoradores de la secció de Lleida i a més adoradors procedents de Monzón, Tàrrrega, Manresa, Calahorra, Villarreal, Tarragona, Mallorca, València i Zaragoza que amb les seves banderes van voler unir-se a nosaltres per acompanyar el Senyor.

Hem comprovat que el progrés no ha portat a la societat a viure millor interiorment, cada vegada són més nombrosos i més greus els problemes als quals condueix viure

allunyat de Déu. Es busca a qui atribuir les causes de la crisi actual quan el seu origen està en l'interior de cadascun. Fan falta moments de reflexió en què acompanyats per l'Esperit enviat per ensenyar-nos el que no sabem encara, puguem adonar-nos que la solució està en la suma de solucions individuals i la culpa en el nostre egoisme.

“La nit no interromp la teva història amb l'home” diu un himne recitem en alguna de les vigílies. Veniu amb nosaltres en les nits dels primers dissabtes perquè la llum de la llàntia sigui simplement un símbol de la Llum que ens falta.

Josemaría Ponz Callén
*President del Consell Diocesà de
l'Adoració Nocturna de Lleida*

Ordenació de dos diaques

El diumenge 31 de maig, a la catedral de Lleida, el bisbe diocesà va ordenar dos nous diaques. El diaconat en l'Església fa part del sagrament de l'orde que inclou tres nivells: el diaconal, el presbiteral i l'episcopal. El diaconat té dues vessants: el permanent, que es confereix a homes casats o solters i aquell que és un pas cap al presbiterat. La tasca o missió de tots és la mateixa: el servei a la comunitat cristiana en comunió amb el bisbe diocesà.

El diaconat que porta al presbiterat exigeix, en l'església de ritu llatí, el compromís del celibat, “per

poder posar totes les energies al servei de l'Evangeli”.

En la cerimònia d'ordenació diaconal, el Sr. Bisbe va recordar que el diaconat és un do de Déu, no un mèrit personal. No és, doncs, una propietat que un podria disposar i utilitzar al seu gust. D'aquesta convicció neix el lligam que uneix tots el diaques, preveres i bisbes. Acollir el do de Déu és posar-lo al servei de la comunitat de batejats, cadascú segons la missió singular que l'Església li confia.

El dos diaques són: Santiago Francisco Mataix Gabaldon nascut a Manises, província de València, el

segon de quatre germans. Va iniciar els estudis eclesiàstics a la facultat de teologia de Sant Vicenç Ferrer de València, per continuar-los a la facultat de teologia de Catalunya. L'any 2006 va venir a la diòcesi de Lleida on ha col·laborat en la pastoral de diferents parròquies.

Lucas Francisco Evung Edjang va néixer a Guinea Equatorial l'any 1974 i va cursar tots els seus estudis

de Teologia al seminari major de Bata (Guinea Equatorial). Va arribar a Catalunya, on ja tenia part de la seva família, fa tres anys i es va incorporar a la parròquia de la Mare de Déu del Carme, a Lleida, on ha treballat sobretot en la catequesi tant de confirmació com d'adults i també en l'atenció als immigrants. En la Facultat de teologia de Catalunya està acabant la llicenciatura en Teologia Moral.

Fi de curs dels catequistes de l'arxiprestat de Gardeny

El dimarts 2 de juny, a la parròquia de Sant Ignasi, va tenir lloc la celebració del fi de curs dels catequistes de l'Arxiprestat de Gardeny. Van assistir uns 40 catequistes de tots els centres educatius i les parròquies, la missa va ser presidida pel pare Joan Suñol i concelebrada per l'arxiprest, pare Àngel, i el pare Silver.

El fil conductor de la celebració eucarística va girar en torn a "Cridats i enviats amb la força de l'Esperit Sant". En l'homilia es va reflexionar sobre que el catequista sent la presència del Crist ressuscitat, dóna testimoni del Crist ressuscitat i experimenta la força de dalt. L'Esperit Sant ve a ajudar la nostra feblesa: quan ha d'afrontar les adversitats de l'ambient de la descreença i la materialització de la vida dels catequistes; quan se sent pobre de recursos i envoltat de famílies poc col·laboradores; quan nota la frivolitat d'algunes persones

(pares o convidats) en la celebració de les Primeres Comunions; quan voldríem deixar-ho córrer, i a pesar de tot, Jesús ve a dir-nos "Segueix-me" (conversa final de Jesús amb Pere -Jn. 25, 19b-).

Es tracta de deixar-se encendre pel foc de l'Esperit per tal d'encendre altres focs, fins que tot el món exulti de la flama lluminosa de l'amor de Déu.

Així, després d'aquesta homilia, tots els catequistes van encendre una espelma que la van deixar als peus de la creu i se'ls va donar un pin en forma de colom i una estampa amb el lema següent: "Siguem testimonis de Jesús".

Després de la missa es va fer un berenar, organitzat pel col·legi Claver, a les sales de la parròquia.

Des de l'Arxiprestat de Gardeny us desitgem un bon estiu a tots!

Dia 3 de juny. 7 del matí.

Excursió dels preveres lleidatans a Cullera

Com cada any, els preveres de Lleida ens hem pres un dia d'esbarjo, de descans i convivència. Un dia d'excursió.

Aquest any, la meta ha estat Cullera, un poble de València. Fou una invitació dels nostre Bisbe, Mons. Joan Piris. Cullera és el seu poble natal.

Un poble ciutat de 22.000 habitants. Als mesos d'estiu es multiplica per 10.

L'excursió és llarga. Hem sortit de Lleida a les 7 del matí. Érem 32 mossens i el Bisbe. A Llardecans hem recollit a Mossèn Josep Maria. Via Flix, Ascó, Móra, Perelló. Una parada tècnica per esmorzar a una àrea de servei.

En entrar a la província de Castelló, Josevi, natural de Bechí ha estat el nostre guia turístic. Tot seguit, en arribar a la província valenciana, ha passat la torxa al Bisbe, que ens ha anat explicant el recorregut, creixent evidentment en el seu entusiasme conforme arribàvem a Cullera.

Cullera és fàcilment identificable des de lluny, a l'esquerra de l'autopista, per un gran rètol gravat a la part alta de la serra, al peu de la qual s'ubica la ciutat.

A l'extrem dret de la serra, sobre un turó, s'enlaira el Santuari de nostra Senyora del Castell, que dignifica i identifica Cullera. El Santuari era el primer objectiu del nostre viatge.

Un breu recorregut per Cullera i amb el mateix autocar hem arribat al peu del Santuari. Unes escales, un ascensor, una vista preciosa sobre la ciutat i la platja de 14 quilòmetres, el riu Xúquer que entra a la mar... i som ja dins del Santuari.

Ens han acollit allí quatre dels mossens de Cullera i el nostre estimat Conrado, antic i actual bon amic del nostre Bisbe.

L'Eucaristia concelebrada per tots ha estat l'acte central de la jornada. El Sr. Bisbe ens ha recordat que en el mateix lloc, vora l'altar, va rebre la Primera Comunió, aquests primers dies de juny de l'any 1947. També avui s'ha estrenat com a diaca Santiago Mataix, ordenat el diumenge passat. Hem encomanat a la Mare de Déu tots els mossens de Lleida, de València i de Cali (Colòmbia); ens acompanyava Mons. Ramon Abella, que està passant uns dies amb nosaltres i que en tres o quatre dies torna a Colòmbia amb el seu company Mn. Joan Miquel Martínez. També hem tingut present, com en tota Eucaristia, l'Església Universal. La Salve Regina, davant la imatge de Maria, ha estat el punt final de l'Eucaristia.

Ha acompanyat la celebració l'orgue monumental, del qual Mn. Joaquim Mesalles ha estret totes les seves possibilitats.

Una foto de família al peu de l'altar, i... a dinar. Era el segon acte del dia i de la convivència. Un restaurant al costat de la platja, en

el mateix Cullera. Bon clima, bon servei i, naturalment, molt bona paella, que el mateix bisbe havia encomanat.

A les 5 de la tarda, camí de retorn. Hem fet un canvi de ruta, molt apreciat per tots, per poder contemplar, ni que fos des de l'autocar, l'albufera de València, el parc natural del Saler, i una entrada tangencial per València, seguint la Ciutat de les Ciències i Arts, on hem admirat entre altres els edificis emblemàtics de l'Hemisfèric i el Oceanogràfic; allí va tenir lloc la trobada de famílies amb el Sant Pare, Benet XVI, l'any 2007. Ja sortits de València, deixàrem a l'esquerra el Monestir del Puig, servit pels Pares Mercedaris. I enfilàrem l'autopista fins a Lleida.

Un dia complet. Un dia de goig. Un dia per agrair-lo al Sr. Bisbe

per la seva invitació. Als mossens de Cullera per la seva cordial acollida. Un dia per agrair-lo especialment a la Mare de Déu del Castell, que des d'ara formarà part de la nostra vida, i que tindrem ocasió de contemplar-la cada vegada que mirem l'escut de Mons. Joan Piris, on la té gravada.

Precisament l'any 2010, la Mare de Déu del Castell, de Cullera, serà l'amfitriona del Certamen Literari de l'Acadèmia Mariana de Lleida. És per això que Mn. Salvador Gené, Director de l'Acadèmia, que ens acompanyava en el viatge, ha aprofitat per trobar-se amb l'Alcalde i Regidors de Cullera i amb el Patronat del Santuari, per tal de preparar des d'ara aquest Certamen del 2010.

Tot un dia per recordar.

XIII Trobada de familiars de missioners i missioneres

El passat dissabte, 6 de juny, tingué lloc la XIII trobada de familiars dels missioners i missioneres de la diòcesi de Lleida a l'Acadèmia Mariana de Lleida, organitzada per la delegació de missions.

Enguany hem tingut el privilegi de tenir entre nosaltres tres missioners que estan passant uns dies de descans a les nostres terres. Es tracta de José María González, claretia que actualment exerceix la seva missió a San José de Costa Rica; Ramon

Abella, sacerdot diocesà que porta 48 anys a Cali, Colòmbia i Joan Miquel Martínez, també sacerdot diocesà, 18 anys també a Cali, Colòmbia.

Després de les paraules de benvinguda de Caritat Mercadé, delegada de missions, Ramona Tost, responsable de la comissió de relació amb els missioners i el sr. Bisbe Joan Piris, vam poder escoltar atentament els testimonis dels tres missioners. Del missatge que ens van deixar destaquem la importància de restar

acompanyant les persones, en les seves circumstàncies, treballant conjuntament per trobar solucions a les dificultats que van sorgint pel camí.

Les intervencions dels presents van anar completades per la lectura d'algunes cartes de missioneres que actualment viuen la seva missió a Mèxic i Bolívia. Les cartes i testimonis van donar peu a un diàleg enriquidor dels familiars que van anar explicant anècdotes i notícies entorn els missioners i missioneres.

Aquesta primera part de la trobada donà pas a la celebració de l'Eucaristia, presidida pel sr. Bisbe, en la que ens acompanyà la coral de la parròquia del Carme. Tingué-

rem un espai per pregar recordant els missioners que treballen pels més necessitats anunciant la Bona Nova i aquells que ja ens han deixat cap a la casa del Pare. Al mateix temps agrairem la generositat dels familiars, especialment dels pares i mares, que van acceptar la decisió dels fills de marxar cap als territoris de missió.

Un dinar de germanor amb una conversa agradable i animada tancà la jornada. Els testimonis que vam poder escoltar ens van fer reflexionar sobre el paper que cadascú ha de complir en l'anunci de l'Evangelí.

El Paer en Cap, Sr. Àngel Ros, fa el pregó del Corpus

És ja el tercer any que la sala del Paranimf de l'Acadèmia Mariana acull el Pregó del Corpus. El 2007 fou Josep Miró Ardèvol el pregoner; el 2008, el Gmà. Benet Arbués. Aquest any, el pregoner ha estat Àngel Ros, Paer en Cap de l'Ajuntament de Lleida.

A la presidència, Mons. Joan Piris, Bisbe de Lleida, el pregoner Àngel Ros, Alcalde, i Enric Figueres, President del Patronat del Corpus de Lleida.

Després d'una brevíssima salutació, el Sr. Bisbe passà la paraula a Enric Figueres, que es manifestà molt satisfet de que Bisbat i Patronat del Corpus haguessin endegat des

de fa uns anys la col·laboració per solemnitzar religiosa i festivament aquesta festa del Corpus, una de les més tradicionals.

Tot seguit, vingué el Pregó del Paer en Cap. Manifestà també que se sentia honorat d'haver estat escollit per aquesta tasca, i que ho feia amb molta il·lusió. Fou un discurs ple de referències històriques sobre la celebració del Corpus des que el Papa Urbà IV el va constituir l'any 1264 (curiosament l'any que es va constituir també la Paeria), fins als nostres dies. Presentà el Corpus com una de les més grans festes del cristianisme, insistint en que aquesta festa tan essencialment religiosa ha

estat la font i propulsora de múltiples manifestacions festives i populars al llarg de la història: les “cercaviles”, les catifes, gegants, capgrossos, autes sacramentals...

Féu també una menció històrica al “Corpus de Sang”, a Catalunya, i la Guerra dels Segadors. Deia textualment: *“Sembla, doncs, que en l’inici de la guerra dels segadors el que més va quedar en la memòria del poble van ser els ultratges fets a l’església i que per això van adoptar com a capità de la revolta al bon Jesús.”*

Igualment, féu al·lusió, a la Guerra de Successió, quan *“l’any 1707, el poble de Lleida va ser massacrada al Turó de la Seu Vella, aleshores la Catedral de Santa Maria, en refugiar-se fugint de l’invasor. El nostre primer temple, va ser ultratjat, i durant 250 anys no es va reparar el greuge comés. Per això, –continuava dient– quan celebrem el Corpus a la Seu Vella, en la processó presidida per la magnífica Custòdia de plata daurada, obra del segle XIX, penso que estem fent, any rere any, un acte de desgreuge per l’afronta soferta a començaments de segle XVIII.”*

Finalment, ens recordà que el Dia de Corpus és també el Dia de la Caritat, entre nosaltres el Dia de Càritas. *“la caritat és la virtut més valorada per Jesús, i la seva pràctica és el primer manament que ens encoratja a seguir, el manament de l’amor. És el dia de la caritat, tot*

i que cada dia estem convidats a la seva pràctica i, per tant, el de la solidaritat amb els més desvalguts.” Féu a continuació referència, davant de la crisi que estem patint, a l’actualitat d’aquest manament de Jesús.

Acabat el pregó, el Sr. Bisbe agraï de tot cor el discurs d’Àngel Ros, remarcà la profunditat de la festa del Corpus en les dues vessants: la presència real de Crist en l’Eucaristia, que hauria de marcar la nostra vida, i la conseqüència pràctica de la caritat envers els més necessitats. És el mateix Jesús que adorem present en l’Eucaristia i que veiem present en els pobres i desvalguts. Agraï també la bona amistat i col·laboració d’Enric Figueres que tindrà, esperem, un efecte molt valuós amb la vinguda de dos mossens colombians per treballar pastoralment al bisbat de Lleida.

Un aplaudiment de tota la concurrència, que omplia el Paraninfo, fou la correspondència als diversos parlaments d’Enric Figueres, Àngel Ros i Mons. Joan Piris.

A continuació la rapsode Maria Pijoan, amb la seva declamació senzilla i sentida, ens delectà amb uns versos de Mn. Cinto Verdager, que feien referència a la Festa del Corpus. Aquesta fou la cloenda de l’acte.

Seguiren els comentaris entre tots en un pica-pica que s’havia preparat al pati de l’Acadèmia Mariana.

1r Aplec de la Mare de Déu de les Garrigues

Aquest dissabte, 13 de juny, al vell mig de les Garrigues ha tingut lloc un acte al que han estat convocats els 28 pobles d'aquesta comarca per celebrar el 1r Aplec de la Mare de Déu de Les Garrigues.

Aquesta és una terra on la devoció a la Verge té un gran arrelament. Ho demostren les innumerable ermites que hi podem trobar voltant per aquesta terra d'oliveres i ametllers secularment assegedada.

Però si quasi cada poble pot presumir de la seva ermita, aquesta nova uneix a tots els de la comarca

sota una advocació comú que fou creada tot just fa un any.

La trobada va començar amb la Celebració Eucarística que, presidida pel nostre bisbe Joan, concelebrada per diversos rectors d'alguns dels pobles assistents, i amb l'harmonia del Orfeó Veus del Camp del Soleràs, va reunir prop de 300 garriguencs que varen voler honorar la Verge.

Després, alimentat l'esperit per la Paraula de Déu, ens vàrem aplegar al voltant de la taula per compartir un dinar de germanor.

Manel Marsan Segu

Assemblea del Moviment de Professionals

Un cop a l'any, segons els estatuts, els membres del Moviment de professionals Cristians, es reuneixen en assemblea. Un balanç dels comptes, els actes i actituds permeten mirar el futur. En aquests últims mesos s'ha iniciat una col·laboració amb la Delegació de Joves i la Pastoral universitària. El Moviment no vol oblidar l'acompanyament cristià dels joves, oferint-los, a llarg termini, allò que per als seus membres ha constituït una experiència rica de fe.

El bisbe Joan va passar una estona amb els prop de 40 partici-

pants. Després de l'acte estatutari, el cor africà "La Trinitat" va oferir el seu art musical en el claustre magnífic i elegant de La Mariana, on també es va acabar amb un pica pica. Recordem que aquest Moviment de Professionals cristians aplega les persones que han acabat llurs estudis i tenen una feina de professionals. Es reuneixen en grups per mirar llurs vides a la llum de l'evangeli, a fi de créixer i madurar en la fe com a seguidors del Crist i en Església. El Moviment, naturalment, acull totes i tots els qui ho desitgen, i els proposa integrar-se en un grup.

Catequesi Familiar a la parròquia S. Antoni Maria Claret

En diferents eucaristies al llarg dels dos últims caps de setmana de maig, 25 nens i nenes han celebrat la seva Primera Comunió a la parròquia de St. Antoni Mª Claret de Lleida.

Els infants han estat veritables protagonistes de les celebracions, juntament amb els seus pares i mares i els respectius padrins i padrines de bateig, que també han tingut un paper destacat en tota la cerimònia. Tots plegats, en comunitat, hem acompanyat els nens i nenes en el seu primer convit a la Taula del Senyor.

La celebració de la Primera Comunió esdevé la culminació d'un procés de dos cursos de Catequesi Familiar, que és el mètode de preparació que des de fa alguns anys es porta a terme a la parròquia de St. Antoni M. Claret. És una catequesi, com bé diu la paraula, familiar, i molt participativa que permet als pares i mares tenir un paper actiu en el procés de formació religiosa dels infants.

Consisteix en dues trobades mensuals dels nens i nenes amb les catequistes, una reunió, també mensual dels pares i mares amb el rector, Pare Nemesi Solà i una celebració eucarística l'últim diumenge de cada mes, la Missa Familiar. Totes les famílies, en les diferents reunions, han fet una valoració molt positiva de la Catequesi Familiar, perquè els ha permès disposar dels instruments necessaris per fer un correcte acom-

panyament en el camí del seu fill o filla en el transcurs de preparació per a la Primera Comunió, alhora que destaquen que els ha servit per redescobrir textos evangèlics, com ara les paràboles, que els han fet reflexionar en família sobre els valors i les actituds cristianes.

En concret, els aspectes que els pares i mares més valoren de la Catequesi Familiar són:

- La informació i la formació religiosa, en les reunions mensuals, que han rebut per part del Pare Nemesi Solà.
- La possibilitat de compartir experiències, inquietuds amb altres pares i mares.
- L'adquisició en cada una de les reunions de coneixements, eines i recursos per dur a terme, en família, la preparació de les fitxes del dossier de catequesi.
- Les dinàmiques de grup utilitzades per les catequistes durant les sessions de catequesi amb els nens i nenes, que facilitaven el debat, la reflexió i l'intercanvi a través dels exemples del seu entorn més immediat i del seu dia a dia i la interrelació amb els temes a tractar (el perdó, la solidaritat...)
- La didàctica dels materials utilitzats (carpeta, fitxes, cromos)
- La preparació conjunta de les Misses Familiars que han permès que els infants es familiaritzessin amb les eucaristies.

- Les celebracions de la Primera Catequesi, viscudes plenament en família. En definitiva, amb aquesta avaluació conclou el curs 2008/09, tot esperant que al setembre

s'inscrigui un nou grup d'infants, i de famílies, per començar la seva preparació per a la Primera Comunió.

Una catequista de la parròquia

Crònica del Moviment Rural d'Adults de Pobles i Comarques de Catalunya (MPPCCC)

El diumenge 17 de maig del 2009 tingué lloc a la Diòcesi de Tarragona l'assemblea anyal que enguany estava programada fer-la en la parròquia de Constantí. Hi varen assistir 100 militants.

L'equip acollidor d'aquella diòcesi va preparar amb l'ajut de la Permanent una diada plena. A primera hora arribaven representants de grups de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Lleida, Tarragona i Vic. A les 11 h. començava el president donant la Paraula a l'equip de la Parròquia de Constantí que ens va explicar el lloc on estàvem i la situació de la població rural i cristiana.

Alguns dels bisbes de Catalunya acostumen a enviar una carta d'adhesió, cosa que feu el de Barcelona Martínez Sistac. La Pregària fou iniciada pel rector Pere Dalmau. Els grups començaren a explicar molt resumit el treball d'aquest curs que tenia com tema: **"Som del primer món. Així doncs què hem de fer?"** Sortirà un manifest per a l'opinió pública i més ampliat per a les diòcesis on hi

ha grups d'A.C. a través del butlletí *La Veu* del mateix Moviment.

A 1/4 d'una tenia lloc la **Taula rodona**. Enguany eren experiències d'actuació en lloc d'una ponència d'un personatge:

- 1. Carles Ahumada (Vallbona de les Monges)** de la cooperativa l'Olivera, per a la promoció social de persones desafavorides i el plantejament de sortides econòmiques productives.
- 2. Marta Olària, d'Arrels Fundació**, amics de les persones sense llar. Explicà la seva experiència en el Raval de Barcelona. Els de Lleida sabem que també hi ha persones a la nostra diòcesi que fan aquest mateix testimoniatge humil.
- 3. Antonio Felices**, de l'ONG Makary-Blangoua, de solidaritat amb aquesta regió del Camerun on hi ha el nostre ex-consiliari Mn. Cisco Pausas.
- 4. Finalment M. Dolors Mateu, de Constantí**, va presentar un projecte fet realitat d'acolliment i d'acompanyament a un

immigrant marroquí a partir de la proposta de la Càritas diocesana per a cada una de les parròquies.

Fou una constatació impactant per a les nostres consciències i un fer experiència que l'Església som altres persones i coses més evangèliques i no allò que la "lleï de la tribu de certs mitjans de comunicació" intenta passar a la massa que no veu res més que bestieses degradants referides a l'Església.

L'Assemblea va deixar a la Permanent concretar els compromisos del Moviment. Dinar al poliesportiu, i temps lliure que varem aprofitar per a veure la Vil·la romana de Centcelles on Andreu Muñoz director del Museu Bíblic de Tarragona i arqueòleg ens explicà el monument i les pintures amb

una riquesa científica i bíblica i amb un llenguatge emotiu impressionant.

Va acabar l'acte amb l'Eucaristia al temple Parroquial amb la concelebració de 6 consiliaris desplaçats, tot i les misses dels pobles i parròquies respectives. En acabar es va lliurar el símbol del Moviment a l'equip de la Comarca del Penedès que l'any vinent acollirà aquesta assemblea.

El President va anunciar ja la reserva dels dies 4-5-6 de setembre al Monestir de les Avellanes per a preparar el tema de la campanya del curs 2009-10.

Tots els militants que hi puguin anar i vulguin, hi poden participar.

Llorenç Badia,
secretari. Lleida

Obertura de l'any presbiteral

El convent de les Carmelites de la Caparrella es va dedicar, des de la seva inauguració, al Cor de Jesús. El proppassat divendres 19 de juny era, doncs, la festa de la comunitat. Festa del Sagrat Cor de Jesús. Allí es van trobar molts preveres amb el bisbe Joan per celebrar aquesta festa. Era també l'inici de l'any presbiteral que el Papa ha proclamat per a l'Església catòlica i que durarà fins la festa del Cor de Jesús de l'any vinent 2010.

Comencem, doncs, un any que ens hauria de dur a una reflexió sobre el sentit del presbiterat en el món d'avui, a interrogar-nos sobre el perquè no hi ha més vocacions al presbiterat. L'Esperit segur que treballarà els cors de tots aquells que cerquen la fidelitat al missatge de Jesús, que és Bona Nova per a la humanitat, la d'ahir, la d'avui i la del demà.

Inici del nou Vicari General

Són actes dels quals no se'n parla. En l'Església, com en altres institucions, els càrrecs de molta responsabilitat s'inicien prometent fidelitat. El nou Vicari General de la nostra diòcesis de Lleida, Mn. Ramon Prat Pons, així ho va fer el proppassat dia 23 de juny. Davant del bisbe diocesà, Joan Piris, del notari i de tot el personal de la cúria, el Secretari General va llegir el decret de nomenament, el nou Vicari va fer pública la seva fe, en comunió amb la fe de l'Església. Després, va fer promesa de fidelitat a l'Església a través del càrrec que se li confia. A la paraula va seguir la seva signatura.

També en el mateix acte, es donà lectura del decret de nomenament del nou Moderador de la Cúria diocesana, l'actual Vicari de Pastoral, Mn. Josep Antoni Jové Camí.

El Sr. Bisbe, en el seu parlament, va donar les gràcies al fins ara Vicari General, Mn. Joan Ramon Ezquerra per tota la tasca assumida i el servei fet al bisbat. Després explicà com la col·laboració de tots els qui treballen a la cúria ha de ser responsable i fidel mitjançant la tasca concreta de cadascú. El rol del Moderador permetrà el bon funcionament del conjunt.

És l'hora dels adéus. Comiat del Pare Joan Pujol

Vam acomiadar el Pare Joan el dia que l'Església celebra el natalici del seu Sant Patró.

La festa va començar a l'oratori de l'Acadèmia Mariana amb una Eucaristia d'acció de gràcies pels catorze anys de dedicació pastoral del P. Joan a la diòcesi de Lleida. després vam seguir al claustre de l'acadèmia amb un pica-pica i un concert de música improvisat.

La gran diversitat de gent que hi va participar fou la millor mostra de l'empremta que el Pare Joan ha deixat en el nostre Bisbat. Com deia una cançó que des de la Delegació de Joves li van dedicar: "Que n'ets de gran, Pare Joan. Aquí a Lleida ets el *number one*".

Marta Serrano i Marc Vilarassau

XXIVè Pelegrinatge diocesà a Lourdes

La nostra Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes acaba de realitzar aquests passats dies, del 26 al 29 de juny, la seva

XXIVa Peregrinació Diocesana, amb malalts i discapacitats. Amb els de 4 dies d'estada a Lourdes, els de dos dies, i els d'un dia, varem ser

al voltant de 400 els pelegrins de la Diòcesi que ens vàrem aplegar a Lourdes el dies assenyalats; presidits per l'Excm. i Rvdm. Mons. Joan Piris Frígola, el nostre Bisbe de Lleida, acompanyats pels nostres consiliaris, així com per altres preveres i diaques.

Els primers pelegrins, malalts i voluntaris..., uns 250, en total, vinguts de tota la diòcesis, vàrem sortir a un quart de set del matí, del divendres 26, del Camp d'Esports, amb cinc autocars. A Lourdes s'hi sumaren els altres pelegrins, tots formant una gran família: la comunitat de pelegrins de la Diòcesi de Lleida.

Ja en ruta, l'esperit de germanor i servei es fa sentir! Els voluntaris de cada autocar, amb les seves paraules de benvinguda, orientacions i pinzellades culturals sobre els diferents indrets que recorreríem, van fer que tothom se sentís ben acollit des del primer instant.

Aquest és l'esperit de Lourdes, l'acollir-nos els uns als altres, amb sentit d'hospitalitat! La salutació que ens adreçà per escrit el nostre Bisbe, ens ho recordà: Maria és mestra precisament, d'aquesta virtut d'hospitalitat. Ella ens prepara per rebre-la com a do!

Sobre les vuit, ja a Pont de Muntanyana, una parada per esmorzar. Novament en ruta, ben aviat deixàrem el Montsec, per entrar al paisatge prepirinenc, per, a les dotze, ja en els Pirineus francesos, resar

amb devoció el sant Rosari, acabant amb un cant a la Mare de Déu. A l'arribada a Lourdes, sobre l'una del migdia, vàrem ser rebuts pel nostre bisbe, i vàrem dinar plegats, cadascú en l'allotjament assignat.

Després, com a pelegrins; com millor preparar-nos que amb la celebració comunitària de la Penitència i de la Eucaristia? Tot seguit el Viacrucis amb els malalts, i ja en dissabte, la Missa a la gruta, presidida pel nostre bisbe Joan, i compartida amb l'Hospitalitat de Barcelona, animada pels cants i ritmes joves que ens fan present l'etern amor i joventut de Maria! Després, la Processó Eucarística i, al vespre, la tant estimada Processó Mariana del "Rosari de Torxes". Del diumenge cal destacar la solemne Missa Internacional a la Basílica de sant Pius X, presidida pel Cardenal Carlos Amigo, Arquebisbe de Sevilla. Després d'unes paraules de benvinguda a totes les Hospitalitats diocesanes, comunitats, moviments, grups..., vinguts d'arreu del món, i proclamar que és Crist qui ens ha convocat, va anunciar el lema de l'Evangeli del diumenge XIIIè, "Jesús, Senyor de la Vida i de la Mort". El cant "tota la terra canta la gloria del Senyor" va ser entonat en totes les llengües! "Cantem al Senyor, Al-leluia!" encara ressona en els nostres cors...!

A la tarda, no va faltar un temps lúdic, on joves i no tan joves van mostrar les seves dots artístiques, la seva alegria i la seva fraternitat.

Finalment, dilluns amb el Viacrucis dels pelegrins i l'Eucaristia a l'Església de Sta. Bernardette es van donar per acabats els actes litúrgics. No la peregrinació, faltava encara el dinar de germanor a la Vall d'Aran, símbol visible de la nostra fraternitat.

La veritable peregrinació comença ara, a l'arribar a casa! L'au-

tèntica peregrinació de Bernardette va ser, com va dir ella mateixa, en el dia a dia, al servei de la infermeria de Nevers! Ara, que ja hem arribat a casa, demanem un cop més a Maria, la Nostra Mare, que ens acompanyi amb la seva alegria en aquest pelegrinatge de cada dia! I també li donem gràcies per aquesta nova peregrinació que hem viscut junts!

